

یاضی از مکاتیب عصر صفوی

تصحیح و تحقیق
سید سعید میرمحمد صادق

میرمحمدصادق، سید سعید، ۱۳۴۸-	سرشناسه
بیانی از مکاتیب عصر صفوی / تصحیح و تحقیق سید سعید میرمحمدصادق.	عنوان و نام پدیدآور
تهران: انتشارات دکتر محمود افشار با همکاری سخن، ۱۴۰۱.	مشخصات نشر
۳۷۸ ص، جدول، نمونه.	مشخصات ظاهری
مجموعه انتشارات ادبی و تاریخی موقوفات دکتر محمود افشار بزدی؛ ۳۱۳. گنجینه استاد و تاریخ ایران؛ ۹۳.	فروض
۹۷۸-۶۲۲-۷۷۰-۶۴۰-۶	شابک
فیبا.	وضعیت فهرست‌نویسی
کتابنامه: ص، [۳۶۹] - ۳۷۵؛ همچنین به صورت زیرنویس.	پادداشت
نمایه.	پادداشت
نامه‌های فارسی -- قرن ۱۰-۱۲ ق.	موضوع
Persian Letters -- 16-18th Century	موضوع
ایران -- تاریخ -- صفویان، ۹۷-۱۱۴۸. -- استاد و مدارک.	موضوع
Iran -- History -- Safavid Dynasty, 1502 - 1736 -- Sources	موضوع
PIR ۴۳۰.۶	رده‌بندی کنگره
۸۶۶/۴	رده‌بندی دیوبس
۸۷۸۶۹۵۲	شماره کتابشناسی ملی

بیاضی از مکاتیب عصر صفوی

بیاضی از مکاتیب عصر صفوی

تصحیح و تحقیق

سید سعید میرمحمد صادق

مجموعه انتشارات
ادبی و تاریخی
موقوفات دکتر محمود افشار

[۹۲]

تئجینه استناد و تاریخ ایران

هیئت گزینش کتاب و جایزه

دکتر سید مصطفی محقق داماد - دکتر محمد رضا شفیعی کدکنی - دکتر زاله آموزگار - دکتر جلال خالقی مطلق
دکتر حسن انوری - دکتر فتح الله مجتبایی - دکتر محمود امیدسالار - کاوه بیات
دکتر محمد افشین و فایی (مدیر انتشارات)

درگذشتگان

ایرج افشار - دکتر سید جعفر شهیدی - دکتر جواد شیخ‌الاسلامی - دکتر اصغر مهدوی - دکریحی مهدوی

بیاضی از مکاتیب عصر صفوی

تصحیح و تحقیق	سید سعید میرمحمد صادق
گرافیست، طراح و مجری جلد	کاوه حسن پیگلو
صفحة آرا	محمود خانی
لینوگرافی	صدف
چاپ متن	ازاده
صحافی	حقیقت
تیراز	۱۱۰۰ نسخه
چاپ اول	۱۴۰۱

ناشر

انتشارات دکتر محمود افشار
خیابان ولی عصر، بالاتر از بازار وی، خیابان عارف نسب، کوی دبیرساقی (لادن)، شماره
تلفن: ۲۲۷۱۷۱۱۵ دوربنا: ۶۶۹۵۳۸۰۴-۵
با همکاری انتشارات سخن
خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، خیابان وحدت نظری، پلاک ۴۸
تلفن: ۶۶۹۵۳۸۰۴-۵ دوربنا: ۶۶۴۰۵۰۶۲
تلفن تماس برای تحویل کتاب در تهران و شهرستان‌ها
۶۶۹۵۳۸۰۴-۵

شورای تولیت

متولیان مقامی

رئیس مجلس - رئیس دیوان عالی کشور - وزیر فرهنگ (وزیر آموزش و پرورش)

وزیر بهداشت و درمان و آموزش پزشکی) - رئیس دانشگاه تهران (یا معاون اول هریک از این پنج مقام) (طبق ماده ۲ و قننه)

متولیان منصوب و منسوب

دکتر سید مصطفی محقق داماد (رئیس شورا) - دکتر محمد رضا شفیعی کدکنی (جانشین: دکتر محمد اسلامی - دبیر)

سید محمود دعایی (نایب رئیس شورا) - دکتر احمد میر (بازرس) - سasan دکتر افشار - آرش افشار (بازرس)

هیئت مدیره (منتخب شورای تولیت)

دکتر سید مصطفی محقق داماد (رئیس هیئت مدیره) - دکتر محمد اسلامی (نایب رئیس هیئت مدیره)

دکتر محمد افشن وفایی (مدیر عامل) - حمیدرضا رضایزدی (خزانه دار)

درگذشتگان

دکتر مهدی آذر - حبیب الله آموزگار - دکتر جمشید آموزگار

ابرج افشار، سرپرست عالی و بازرس (منصوب واقف، از ۱۳۸۹-۱۳۶۳) - مهر بانو دکتر افشار - مهندس نادر افشار

بهروز افشار پزدی - دکتر سید جعفر شهیدی، رئیس هیئت مدیره (از ۱۳۶۳ تا ۱۳۸۳) - دکتر جواد شیخ الاسلامی - الهمیار صالح

دکتر منوچهر مرتضوی - دکتر اصغر مهدوی - دکتر یحیی مهدوی - دکتر علی محمد میر - دکتر محمدعلی هدایتی

بهنام پروردگار

یادداشت واقف

اول

طبق ماده ۲۳ وقفنامه اول مورخ یازدهم دی ماه ۱۳۳۷ ه.ش. درآمد باید صرف ترجمه و تأليف و چاپ کتب و رسالات که با هدف این موقوفات موافق باشد و همچنین کمک به مجله آینده در صورت احتیاج و احتمالاً دادن جوايز به نويسندگان به شرح دستور اين وقفنامه گردد.

دوم

هدف اساسی اين بنیاد ملی طبق ماده ۲۵ وقفنامه تعیيم زبان فارسي و تحکیم وحدت ملی در ايران می باشد. بنابراین کتبی که با بودجه اين موقوفات منتشر می شود باید مربوط به لغت و دستور و ادبیات فارسی و جغرافیای تاریخی و تاریخ ایران باشد. کتب کلاسیکی مدارس عمومی نباید با درآمد این موقوفات چاپ شود.

سوم

طبق ماده ۲۶ مقداری از کتب و رسالات چاپ شده با بودجه اين موقوفات باید به طور هدیه و به نام اين موقوفات به مؤسسات فرهنگی، کتابخانه ها و قرائتخانه های عمومی ايران و خارج و بعضی از دانشمندان ایران و مستشرقین خارجی فرستاده شود.

چهارم

چون نظر بازگانی در انتشارات اين موقوفات نیست و تا حدی تحمل زيان هم جاييز است طبق ماده ۲۷ وقفنامه هیچ کتاب و رساله نباید کمتر از قيمت تمام شده و همچنین مبلغی زائد از بهای تمام شده با افزایش صدی ده تا بیست و پنج قيمتگذاري شود... اين افزایش ۲۵ درصد به واسطه حداقل حق الزرحمه فروشنندگان و هزینه ای است که برای پست و غیره تحمل می شود. از کتابفروشان تقاضا داريم که در اين امر خير ملی که ابداً جنبه تجارتی ندارد با ما ياري و تشریك مساعی بنمايند.

پنجم

بر اساس موافقت نامه دوم (موّخ ۱۲/۴/۱۳۵۲) که میان وقف و دانشگاه طهران به امضاء رسیده، قسمتهای مهمی از رقبات، مانند جایگاه سازمان لغت نامه دهخدا و محل مؤسسه باستان شناسی به طور رایگان به دانشگاه طهران واگذار شده و رقبات دیگری هم با درآمد آنها طبق ماده دوم برای اجرای مفاد و قفنهامه که از جمله عبارت از دادن جوانز ادبی و نشر کتب تاریخی و لغوی راجع به ایران (به استثنای کتب درسی) می‌باشد در اختیار دانشگاه طهران قرار می‌گیرد که وصول نموده و به نام این موقوفات اعطای و نشر گردد.

ششم

چون طبق ماده ۳ موافقت نامه نامبرده مقرر شده است که از طرف ریاست دانشگاه یک نفر از متولیان این موقوفات که از طرف واقف به عضویت کمیته انتشارات بنیاد معین شده باشد برای سرپرستی اداره امور جوانز و نشر کتاب انتخاب شود ریاست دانشگاه آقای ایرج افشار را که از متولیان شورای تولیت است و از طرف واقف نیز به عضویت کمیته نامبرده معین شده به سمت سرپرست انتخاب و برقرار نمودند.

هفتم

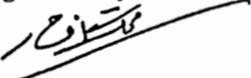
چون نگارنده این سطور به واسطه کبر سن (۸۶ سال شمسی) از این پس نخواهم توانست به سرپرستی این کارها بپردازم، از این پس تمام اختیارات خود را در انتخاب تألیف و ترجمه و خرید کتب و غیره به فرزند ارشد خود ایرج افشار واگذار کردم. در این چند سال اخیر هم که ده جلد از تألیفات خودم از طرف موقوفات به طبع رسیده با کوشش و سرپرستی وی بوده است. کسانی که مایل به همکاری در تألیف یا ترجمه و نشر کتاب هستند می‌توانند به او مراجعه کنند. تنها شرط کار موافق بودن تألیف و ترجمه با هدف‌های این بنیاد، یعنی ترقی ملت و کشور و تعمیم زبان فارسی و تکمیل وحدت ملی در ایران که وطن مشترک وزبان رسمی و ملی همه ایرانیان است می‌باشد.

هشتم

این یادداشت کلی برای چاپ در آغاز هر یک از نشریات این بنیاد نوشته شده است.

دکتر محمود افشاریزدی

آذر ماه ۱۳۵۸ شمسی

تکمله سوم

کتبی که با بودجه این موقوفات طبع و توزیع می شود باید کاملاً منطبق با نیت و اقت و هدف وقفنامه باشد. اگر همه تألیفات و مجموعه هایی که به قلم واقف منتشر شده و یا می شود صد صدرصد این مطابقت را ندارد به سبب این است که واقف قصد چاپ آنها را بامال خود داشت، ولی زمانی که دارایی خود را وقف عام مخصوصاً برای انتشارات کتب تاریخی و ادبی نمود چاپ کتب خود را هم که دارایی همین جنبه هاست به عهده بنیاد واگذار کرد.

اما این مجوز آن نیست که تألیفات دیگر را هم از هر نوع که باشد و برسد چاپ نماید. کتب نظم و نثری از گذشتگان یا آیندگان با بودجه آن چاپ خواهد شد که هدف غایی واقف را که ترویج زبان دری و تحکیم وحدت ملی ایران است در برداشته، کتبی که بوسی از ناحیه گرایی و جدایی طلبی و حکایت از رواج زبان های خارجی به قصد تضعیف زبان دری و دیگر چیزهای تفرقه آمیز و روش ها و سیاست های فتنه انگیز داشته باشد بنیاد با بودجه این موقوفات طبع و توزیع شود.

نکته دیگر آنکه چون شاید برای چاپ کتب و فرهنگ نامه فارسی که دایره مانند یعنی انسیکلوپدی باشد و تاریخ کامل ایران که اوراق زیاد و هزینه بیشتر دارد، درآمد ماهیانه بنیاد کفاف خرج آنها را ندهد می توان با اندوخته بانکی این موقوفات چاپ نمود، به شرط آن که اجازه واقف در زمان حیات و موافقت شورای تولیت بعد از ممات یا هرگز و دستگاهی که قانوناً قائم مقام آنهاست باشد.

در تکمله دوم یادداشت واقف، منتشره در جلد سوم افغان نامه نگاشتم که کتب و رسالاتی که با بودجه این موقوفات چاپ می شود باید منزه باشد از تحریکات سیاسی، مخصوصاً آلوهه نباشد به اغراض سیاسی خارجی در لفافه پژوهش تاریخی و ادبی ایران شناسی ... و در پایان آن تکمله افزودم بیم داشتم که مباداً چنین رسالاتی سال ها بعد از مانخواسته و ندانسته، به وسیله این بنیاد چاپ شود. پس لازم بود که در این یادداشت تذکری داده شود... عمده مخاطب این یادآوری ها بنیاد موقوفات خود ماست نه مؤسسات انتشاراتی دیگر که هر یک روش خاص خود را دارد و ما دخالتی در کار آنها نداریم.

تا زمانی که نویسنده این سطور متولی هستم و فرزند دانشمند من، ایرج افشار که به رموز نویسنده کاملاً آگاه می باشد سریرست انتشارات این بنیاد است، موجبی برای نگرانی نخواهد بود و بعد از ما هم امید است که این روش ادامه یابد. ان شاء الله

تکمله و تبصره

یادداشت واقف چند روز پیش از درگذشت (۲۸ آذر ۱۳۶۲) برای اطلاع نویسندگان.

کتب نظم و نثری از گذشتگان یا آیندگان که با سرمایه و درآمد این بنیاد چاپ و توزیع می‌شود باید منطبق با نیت و اهداف و هدف و قفنامه باشد و مرrog زبان دری در قلمرو این زبان و تحقیم وحدت ملی و تمامیت کشور ایران باشد و بویی از ناحیه‌گرایی وجودایی طلبی ندهد، و حمایت و ترویج از لهجه‌های محلی و زبان‌های خارجی به قصد تضعیف زبان فارسی دری نکند. خلاصه آنکه این کتاب‌ها و رسالات باید منزه باشد از روش‌های تفرقه‌آمیز و سیاست‌های فتنه‌انگیز، چه به طور مرموز و چه علنی مخصوصاً نباید آلوده باشد به اغراض سیاسی خارجی در لفافه پژوهش تاریخی، نژادی یا ادبی و فرهنگی و ایران‌شناسی.

کتب تاریخی و ادبی عالمانه خارجی که از عربی و ترکی و فرنگی و روسی به فارسی ترجمه می‌شود اگر دارای هر دو جنبه از سود و زیان باشد باید قسمت سودمند آنها ترجمه شود. قسمت زیان‌بخش اگر ترجمه شود باید به قصد مبارزه و مقابله عالمانه با آن باشد نه جاهلانه، زیرا گفته منطقی ممکن است مؤثر باشد، نه شانتاز و هوچی‌گری. این بنیاد در انتشارات خود باید در هر حال از دروغ و ناسرا پرهیز کند. به گفته نظامی گنجوی:

چونتوان راستی را درج کردن دروغی را نباید خرج کردن

برای چاپ و انتشار کتب و رسالات نه تنها هزینه و حق الزحمه نمی‌خواهیم، بلکه به سبب اهمیت فوق العاده سودمند بودن کتاب، جایزه نیز می‌پردازیم. این بنیاد در چاپ و انتشار کتاب‌های خود به طور مسلم ضرر مادی دارد، زیرا کمتر از ارزش تمام شدن از کاغذ و چاپ و غیره از راه فروش درآمد دارد. شاید بعضی تصور کنند که کار ما شبیه به معامله مرحوم ملanchرالدین باشد که تخم مرغ می‌خرید دانه‌ای دو شاهی، می‌پخت و رنگ می‌کرد و می‌فروخت یک شاهی! عقیده ما براین است که اگر در این سود، ضرر مادی و مالی می‌کنیم سود معنوی که منظور ماست می‌بریم، و آن اینکه عقیده خود را که ترویج زبان دری و تحقیم وحدت ملی و تمامیت ارضی ایران است رواج می‌دهیم. این زبان را به حساب مصارف وقف در راه ایده‌آل و هدف ملی خود محسوب می‌داریم.

برای اطلاعات و توضیحات بیشتر لطفاً به تکمله منتشرشده در ابتدای کتاب‌های این بنیاد که اضافات و تفاوت‌هایی با هم دارد توجه فرمایید.

تقدیم به فرزند ارجمند
دکتر سید محمد نوید میر محمد صادق
به پاس تلاش های علمی در حوزه دارو و درمان

فهرست مطالب

درآمد	نوزده
پیش‌گفتار	بیست و یک
۱. منابع دیوانی	بیست و دو
۲. معرفی بیاضی از مکاتیب عصر صفوی	بیست و هفت
۳. پدیدآور بیاض کیست؟	بیست و هشت
۴. اهمیت تاریخی بیاضی از مکاتیب عصر صفوی	بیست و نه
۵. وقایع نویسان و منشیان؛ مشاغل دیوانی	چهل و چهار
۵. منشی‌العمالک	چهل و چهار
۵/۱. تهیه فرمان‌ها و نامه‌های شاه	چهل و پنج
۵/۲. نوشتن فتح‌نامه‌ها	چهل و شش
۵/۳. قرائت نامه‌ها و احکام سلطانی	چهل و شش
۵/۴. نوشتن فرمان‌ها، پروانجه‌ها و احکام و ارقام شاهی	چهل و شش
۵/۵. تهیه پاسخ نامه‌های ارکان حکومت و حاکمان سایر شهرها . چهل و هشت	
۵/۶. واقعه‌نویس / مجلس‌نویس	پنجاه و سه
۵/۷. کارهای دیوانی	پنجاه و پنج
۵/۸. امور دربار شاهی	پنجاه و شش
۶. شیوه تصحیح	پنجاه و هفت
۷. نمونه تصاویر نسخه	پنجاه و نه
ترتیب نامه‌های بیاض صفویه براساس دوره سلطنت شاهان صفوی	هفتاد و پنج

متن کتاب

۱ شاه عباس اول
۵۳ شاه صفی
۸۳ شاه عباس دوم
۱۹۹ شاه سلیمان
۲۲۹ شاه سلطان حسین
۲۵۷ یادداشت‌ها
۲۸۳ واژه‌نامه

۳۰۵ نمایه‌ها
۳۰۷ ۱. آیات
۳۱۰ ۲. احادیث
۳۱۱ ۳. اسماء الهی و عبارات دعایی
۳۱۵ ۴. اشعار
۳۱۷ ۵. مثل‌های فارسی
۳۱۸ ۶. مثل‌های عربی
۳۲۰ ۷. ملل و نحل؛ گروه‌ها و جمعیت‌ها
۳۲۳ ۸. مشاغل
۳۲۷ ۹. جای‌ها
۳۳۱ ۱۰. کسان
۳۵۰ ۱۱. اداری و مالی
۳۵۴ ۱۲. اصطلاحات نسخه‌آرایی
۳۶۲ ۱۳. اصطلاحات گوناگون
۳۶۲ ۱. خوراکی‌ها و کشاورزی
 ۲. ابزار و وسائل

۳۶۳	۳. فقهی - دینی
۳۶۴	۴. جانوران
۳۶۴	۵. تأسیسات اداری و شهری
۳۶۵	۶. کتاب‌ها
۳۶۵	۷. اوزان و مقادیر، اندازه، جهت
۳۶۸	۸. رنگ‌ها
۳۶۹	کتابنامه و متابع
۳۶۹	۱. متون کهن
۳۷۳	۲. سفرنامه‌ها
۳۷۴	۳. تحقیقات جدید
۳۷۵	۴. مقالات

درآمد

در سال ۱۳۸۳ خورشیدی برای یافتن یادداشت‌های کوتاه، رسائل و استناد دوران صفوی، فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه مجلس را یک‌به‌یک بررسی می‌کردم تا هرآنچه درباره صفویان است، برای تصحیح و تحلیل و چاپ استخراج نمایم. تعدادی استناد، نامه و نسخه یافتم که در زمان خود بکر بود و به تدریج آنها را استنساخ کردم تا در مجموعه‌ای از استناد و رسائل صفوی چاپ نمایم. اما کاری که تا اندازه‌ای مرا متوقف کرد و حتی نتوانستم کارهای رو به اتمام را به سرانجام رسانم و چاپ کنم،^۱ برخوردم با نسخه خطی بیاضی از مکاتیب عصر صفویه بود.

من در سال ۱۳۸۵، کار بر روی نسخه بیاض صفویه را شروع کردم و تا سال ۱۳۸۹ خورشیدی این کار ادامه پیدا کرد؛ هرچند در ابتدا گمان می‌کردم که بهزودی کار تمام شود، اما هرچه کار پیش رفت، سختی‌ها بیشتر شد و گاهی خواندن متن نیز عمر فرسا و جان‌کاه شده بود.

چندین بار کار را با ناراحتی و اعصاب درهم‌ریخته رها کردم، اما به دلیل محتوای غنی تاریخی، ادبی و نسخه‌شناسی، دوباره جذب متن شدم و به هر غصه و رنجی که

۱. امیدوارم مجموعه استناد و نامه‌ها و یادداشت‌های تاریخی را که جمع‌آوری کرده‌ام و برخی از آنها تاکنون توسعه برخی دیگر پژوهشگران صفویه‌شناس به چاپ رسیده است، در یک مجلد سامان بیابد. آفت تأخیر و کار طولانی، یکی هم عقب ماندن از سایر پژوهشگران در چاپ آثار خوب است.

بود، تمام متن را خواندم. پس از اتمام نسخه‌برداری، برای اینکه متن کاربردی شود، آن را بر اساس دوره‌های شاهان صفوی تقسیم‌بندی کردم و جداولی را برای درک موضوعات فراهم آوردم. همچنین برای اینکه اصالت ساختار بیاض حفظ شود و نیز برای علاقه‌مندان نسخه‌خوانی درس‌آموز باشد، برای هر عنوان نامه، نشانی آن در نسخه عکسی را نیز ذکر کرم.

هرچند این کتاب حروفچینی شد و آماده چاپ بود، اما به دلیل مشغله‌های تحصیلی، کاری و زندگی، حدود ۱۰ سالی چاپ آن به تأخیر افتاد، تا اینکه در نوروز ۱۳۹۹ از فرصت تعطیلات خانه‌مانی - که بیماری فراگیر قرن با نام کرونا به اجبار ایجاد کرده بود - نهایت استفاده را بردم و شروع به نوشتن مقدمه کتاب نموده متن را دوباره بازخوانی کردم.

برای نوشتن مقدمه کتاب به این نتیجه رسیدم که درباره دو شغل مهم منشی‌الممالک و واقعه‌نویس یا مجلس‌نویس - که تاکنون کار مستقل درباره این دو شغل دیوانی صفوی به چاپ نرسیده است - پژوهشی را آماده نمایم و به عنوان مقدمه قرار دهم. این پژوهش نیز خود حدود شش ماهی وقت مرا گرفت تا اینکه بحمدالله، کل کتاب آماده شد.

در پایان این نوشتار جا دارد سپاسگزاری خود را از استادان ارجمند در هیئت‌گزینش کتاب بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار یزدی و جناب آقای دکتر محمد افшиین و فایی مدیر عامل آن، اعلام کنم. حروفچینی این کتاب زحمت خانم فاطمه بوخار است و صفحه‌آرایی نهایی کار بر عهده آقای محمود خانی بوده است؛ بدون شک هر آنچه زیبایی و نیکی در چینش حروف و صفحه‌آرایی است، یادگار ماندگار این دو بزرگوار است. از همسر ارجمند سرکار خانم حوری سادات پرورین فرنیز سپاسگزارم که در استخراج نمایه‌ها همچون گذشته همراهم بود.

پیش‌گفتار

به نظر می‌رسد دوره حکومتی شاهان صفوی یکی از پرآوازه‌ترین و با شکوه‌ترین دوره‌های حکومتی در تاریخ ایران پس از اسلام است؛ دلایل گوناگونی را برای آن می‌توان برشمرد. به نظر می‌رسد یکی از دلایل آن، نزدیکی تاریخی این حکومت به زمانه کنونی است، یعنی بسیاری از میراث‌های تمدنی آن برای ما ملموس است؛ دیگر اینکه بسیاری از رخدادهای سیاسی، فرهنگی، دینی آن هنوز در بطن جامعه ایرانی در حال مشاهده است و سه دیگر اینکه منابع متعددی درباره این سلسله مهم تاریخی برای تاریخ‌پژوهان به‌ویژه صفویه‌شناسان به میراث باقی مانده است. از جمله منابع ارزشمندی که برای شناخت بهتر از این دوره برای ما به یادگار مانده است، اسناد، نامه‌ها و متون دیوانی است که ما را هرچه بهتر با نهاد دیوان، ساختار اداری، تشریفات مرسوم دیوانی و نیز با محتوای نگارش به‌ویژه مکاتبات خارجی آشنا می‌کند.

در این پیش‌گفتار سعی شده است ضمن ورود به شناخت منابع دیوانی، به معرفی کتاب یاضی از مکاتب عصر صفوی و نیز اهمیت تاریخی و هنری آن پرداخته شود؛ همچنین طی دو بخش به شغل و قایع‌نویس و منشی‌الممالک در ساختار حکومت صفویه پرداخته شده است. سپس متناسب با اهمیت نامه‌ها جداول موضوعی تهیه شده است و در آخر، تصاویری از نسخه برای نشان دادن اهمیت این تصحیح قرار داده شده است.

۱. منابع دیوانی

درباره ساختار دیوانی حکومت صفوی تاکنون چند متن منتشر شده است؛ برخی کتاب‌ها ارتباط مستقیمی با معرفی ساختار حوزه دیوانی و اداری صفوی دارند؛^۱ معروف‌ترین این آثار که شناخته شده و به چاپ رسیده است، عبارتند از:

۱. تذكرة الملوك، تأليف میرزا سمیعا؛^۲

۲. دستور الملوك، تأليف میرزا محمد رفیع انصاری؛^۳

۳. القاب و مواجب دوره سلاطین صفوی، تأليف علینقی نصیری؛^۴

برخی آثار نیز بیشتر مبتنی بر محتوای نامه‌های است که در قالب منشآت قرار دارد و در برگردانده شیوه نوشتن یا نمونه‌های نامه‌های است که در دسته‌بندی‌های مرسوم شامل اخوانی، دیوانی و سلطانی می‌شود؛ از جمله آثار مهمی که در این‌باره به چاپ رسیده

۱. در حوزه متون فقهی، آنچه به لحاظ موضوعی درباره اسناد کتبی (صکوک و ثائق) است، علم شروط نامیده شده است؛ افزون بر منابع دیوانی در دوره صفوی، برای آموزش نوشتن چنین اسناد حقوقی کتاب‌هایی تألیف شده است. از جمله:

الف: دستور قابل‌النویسی (شروط)، نوشته شده در ۱۱۰۲ ق؛ به کوشش رسول جعفریان و امید رضایی؛ قم: مورخ، ۱۴۰۰.

ب: رساله دستور؛ از: قوام محمد‌شیرازی (سده ۱۰ ق)؛ به کوشش امید رضایی؛ توکیو: مؤسسه مطالعات زبان‌ها و فرهنگ‌های آسیا و آفریقا، دانشگاه مطالعات خارجی توکیو، ۲۰۲۱.

۲. تصحیح محمد دبیر‌سیاقی، تهران: امیرکبیر، ۱۳۶۸.

۳. از این کتاب چندین تصحیح در دست است:

تصحیح محمد تقی دانشپژوه؛ تهران: مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی، س ۱۵ و ۱۶، ۱۳۴۷-۱۳۴۶.

تصحیح ایرج افشار؛ در: دفتر تاریخ (جلد اول)؛ تهران: بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار یزدی، ۱۳۸۰.

- Muhammad Ismail Marcinkowski. Mirza Rafī'a's, Dastūr al-Mulūk: A Manual of Later Safavid Administration. Kuala Lumpur: ISTAK. 2002.

تصحیح محمد اسماعیل مارچنکو، ترجمه علی کردآبادی؛ تهران: مرکز اسناد و تاریخ دیپلماسی وزارت امور خارجه، ۱۳۸۵.

تصحیح نوبواکی کندو؛ توکیو، مؤسسه مطالعات زبان‌ها و فرهنگ‌های آسیا و آفریقا دانشگاه مطالعات خارجی توکیو، ۱۳۹۷.

در مقدمه و یادداشت‌های اینچنان، همه جا به تصحیح دکتر کندو ارجاع داده شده است.

۴. تصحیح یوسف رحیم‌لو؛ مشهد: دانشگاه فردوسی، ۱۳۷۱.

است،^۱ می‌توان به کتاب‌های ذیل اشاره کرد:

۱. نامه‌ها و منشآت، تألیف نورالدین عبدالرحمن جامی؛^۲

۲. نامه نامی، تألیف خواندمیر؛^۳

۳. منشآت، تألیف فریدون بیگ؛^۴

۴. مجموعه مکاتبات صفوی، تألیف عبدالحسین نصیری طوسی؛^۵

۵. نامه‌های خان احمد گیلانی؛^۶

۶. مکتوبات تاریخی فارسی ایران و ماوراء النهر؛^۷

۷. شرف‌نامه، تألیف روح‌الله لاری شیرازی متخلفص به فتوحی؛^۸

۱. برای آگاهی بیشتر از مجموعه منشآت که در ایران و هند به چاپ رسیده است، رک: مقدمه محسن بهرام‌نژاد بر منشآت تفرشی، صن بیست و چهار تا سی و دو؛ کتابخانه موزه و مرکز استاد مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۰.

۲. تصحیح عصام الدین اورونبایف و اسرار رحمانف؛ تهران: میراث مکتب، ۱۳۷۸.

۳. این کتاب مجموعه منشآت غیاث الدین بن همام الدین مشهور به خواندمیر است که در کتابخانه ملی پاریس نگهداری می‌شود؛ برای اطلاع بیشتر، رک: عبدالحسین نوایی (۱۳۶۸)، ص ۳۷۸.

۴. منشآت التلاطین معروف به منشآت فریدون بیگ از مجموعه نامه‌های بسیار مهم عصر صفوی است که در عثمانی به نگارش درآمده است. فریدون احمد پاشا، معروف به فریدون بیگ (– ۲۱ صفر ۹۹۱ ق) مجموعه‌ای از نامه‌ها و مکاتبات (شامل هزارووهشتصد نامه) را در سال ۹۸۲ ق، گرد آورد و به سلطان مراد سوم تقدیم کرد. این منشآت برای نخستین بار طی سال ۱۲۶۵–۱۲۶۴ ق، در استانبول چاپ و برای دو مین بار در ۱۲۷۴ ق تجدید چاپ شد. در این مجموعه نامه‌هایی فارسی و بهندرت ترکی که سلاطین عثمانی از سال ۸۴۱ تا حدود ۹۶۲ ق، به امیران و به پادشاهان و بزرگان آن روزگار ایران (مثل شاهrix، جهانشاه ترکمان، شروانشاهان، بایسنقرمیرزا، سلطان حسین باقر، نورالدین عبدالرحمن جامی، شاه اسماعیل و شاه طهماسب) نوشته‌اند، گرد آمده است؛ برای اطلاع بیشتر، رک: ذبح‌الله صفا، ج ۵ (۳)، ص ۱۵۹۵.

۵. این مجموعه بیشتر نمونه انشاء همین مؤلف و جد او حاتم بیگ اعتمادالدوله شاه عباس اول است. برخی از نامه‌های او توسط دکتر عبدالحسین نوایی در مجموعه استاد تاریخی به چاپ رسیده است؛ برای اطلاع بیشتر، رک: عبدالحسین نوایی (۱۳۷۰)، ص ۷۳.

۶. تصحیح فریدون نوزاد، تهران، انتشارات بنیاد موقوفات افشار، چاپ اول، ۱۳۷۳؛ تصحیح عباس پناهی؛ تهران: میراث مکتب، ۱۴۰۰.

۷. تصحیح منصور صفتگل با همکاری نویوآکی کندو؛ توکیو، مؤسسه مطالعات زیاهای و فرهنگ‌های آسیا و آفریقا دانشگاه مطالعات خارجی توکیو، ۱۳۸۵.

۸. تصحیح محمدباقر وثوقی با همکاری خدیجه عالمی و منوچهر ایزدنیا؛ تهران: کتابخانه موزه و مرکز استاد مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۹.

۸. مکتوباتی از عهد صفویه (شامل ۵۲ نامه از سال ۱۰۵۶ تا ۱۱۰۸)؛^۱
۹. منشآت تفرشی، تألیف محمدحسین بن فضل الله حسینی تفرشی؛^۲
۱۰. منشآت، تألیف حیدر بیگ ایواوغلی؛^۳
۱۱. منشآت، تألیف وحید قزوینی؛^۴
۱۲. تحفه سلطانیه (نامه‌ها، مکتوبات و منشآت)، تألیف حسن بن گل محمد بن قلی محمد؛^۵

۱۳. گلستانه اندیشه، تألیف محمدامین وقاری یزدی؛^۶

۱۴. منشآت سلیمانی، تألیف محمد رضا نصیری؛^۷

اما به رغم تعدد آثاری چنین، تاکنون کتابی در دست نبوده است که ما را نخست به طور کامل با نوع شغل منشی‌المالک و مجلس‌نویس -که به طور مستقیم با نوشتن نامه‌های دربار صفوی در ارتباط بودند - آشنا کند، چرا که در همه مراجع مورد اشاره عمده‌ای به هنرمنایی منشیان در نحوه انشاء پرداخته شده است و اهمیت تاریخی برای گردآورنده چندان اهمیتی نداشته است؛ و نیز

۱. تصحیح محمدعلی پرغو؛ تبریز: دانشگاه تبریز، ۱۳۹۸.

۲. تصحیح محسن بهرام‌نژاد؛ تهران: کتابخانه، موزه و مرکز استاد مجلس شورای اسلامی، ۱۳۹۰.

۳. این مجموعه ظاهرا در سال ۱۰۴۲ ق ترتیب داده شده است. نویسنده حیدر بیگ بن ابوالقاسم ایواوغلی (- ۱۰۷۵ ق) است که او، پدرش ابوالقاسم بیگ و برادرش چلبی بیگ سال‌ها در دربار شاه عباس اول، شاه صفی و شاه عباس دوم خدمت کرده‌اند. منشآت حیدر بیگ دو بخش است؛ بخش نخست مکاتبات و مراسلات و فرمان‌های سلطنتی تا صفویه است که حدود ۱۰۱ نامه و فرمان است. بخش دوم منشآت، حدود ۳۱۷ نامه و فرمان دوره صفوی از شاه استغایل اول تا شاه عباس دوم است؛ برای اطلاع بیشتر، رک: محمود خامجی، ص ۲۲-۱۸.

۴. منشآت یا انشای طاهر وحید، حاوی نامه‌ها و فرمان‌های دولتی و نیز دیباچه‌هایی است که او بر بعضی کتابها نوشته است؛ ادبیان شبۀ قاره از منشآت او استقبال کرده‌اند و حتی شخصی ناشناس، برای حل مشکلات و غواصی منشآت، کتابی با عنوان شرح لغات مشکله انشای طاهر وحید نوشته است؛ برای اطلاع بیشتر، رک: هرمان اته، ص ۲۵۰؛ سعید تقیی، ج ۶، ص ۲۱۷؛ احمد متزوی، ۱۳۶۵، ج ۵، ص ۲۶۹. منشآت وحید توسط نگارنده این سطور تصحیح شده است؛ امیدوارم به زودی حروفچینی و چاپ شود.

۵. تصحیح محبوبه مسلیمی‌زاده؛ تهران: میراث مکتوب ۱۴۰۰.

۶. تصحیح محمد رضا ابوئی مهریزی؛ یزد: اندیشمندان یزد، ۱۳۸۴.

۷. تصحیح رسول جعفریان؛ تهران: کتابخانه، موزه و مرکز استاد مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۸.

باید اضافه کرد که منبعی در اختیار نداشتیم تا بدانیم آداب نامه‌نگاری یا شیوه تولید محتوا، چگونگی طراحی و اندازه کاغذ، قوا ره نامه و آرایه‌های پیرامونی و حتی نوع بسته‌بندی نامه‌های دربار صفوی چگونه بوده است.

برای نخستین بار در سال ۱۳۴۵ خ، استاد محمد تقی دانش‌پژوه در فهرست میکروفیلم‌های کتابخانه مرکزی داشتگاه تهران^۱ نسخه‌ای بیاضی را معرفی کرد که خواندن‌گان و علاقه‌مندان صفوی‌پژوه را با یکی از منابع دیوانی صفوی آشنا می‌کرد. ایشان ضمن بر شمردن ویژگی‌های مختلف این بیاض، فهرست عنوان‌های نامه‌های درباری و دیوانی را طی ۲۳۲ یادداشت، مختصر ارائه کردند. با معرفی این بیاض تا پیش از چاپ نسخه‌برگردان آن، فقط یک ارجاع به این نسخه شده است که دکتر جهانگیر قائم مقامی، تصویر یکی از نامه‌ها را در کتابش به چاپ رسانده بود.^۲

نسخه فوق که با عنوان بیاضی از مکاتیب عصر صفوی بعدها معروف شد، در ابتدا متعلق به کتابخانه مرحوم سید محمدعلی روضاتی (۱۳۹۱-۱۳۰۸) از فحول نسخه‌شناسان و رجال دینی اصفهان، بود که بعدها به تملک کتابخانه مجلس شورای ملی درآمد؛ در سال ۱۳۵۷ خ، استاد ایرج افشار، به صورت نسخه‌برگردان با معرفی مختصراً درباره نسخه‌شناسی این اثر، آن را در گاهنامه فرهنگ ایران زمین به چاپ رساند.^۳ با چاپ عکسی این متن، ما شاهد ارجاع دیگری از این نسخه در پژوهش‌های صفوی هستیم، که دکتر عبدالحسین نوائی در مجموعه پژوهش‌های استنادی خود، یکی از معاهداتی را که در این نسخه ذکر شده و مربوط به شاه صفی و انگلیسی‌هاست، در کتاب خود آورده است.^۴

۱. فهرست میکروفیلم‌های کتابخانه مرکزی داشتگاه تهران؛ محمد تقی دانش‌پژوه، تهران: انتشارات داشتگاه تهران، ۱۳۴۸، ص ۷۵۲-۷۷۶.

۲. استاد فارسی، عربی و ترکی در آرشیو ملی پرتوغال درباره هرموز و خلیج فارس؛ ج ۱: مدخل مستله هرموز در روابط ایران و پرتغال؛ تهران: انتشارات ستاد بزرگ ارتشتاران، ۱۳۵۴، ص ۲۰۹-۲۱۲.

۳. فرهنگ ایران زمین، شماره ۲۳؛ ۱۳۵۷، ص ۱۷۹-۳۳۶.

۴. استاد و مکاتبات سیلسی ایران (از ۱۰۳۸-۱۰۰۵)، تهران: بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۶۰.

با چاپ نسخه برگردان این اثر، دیگر تا قریب به سی سال، هیچ پژوهشی که مبنی بر پرداختن و خوانش و تحلیل محتوای این بیاض - که از قضا من بن سیار مهمی، هم از باب شناخت دیوانی و هم به لحاظ نکات ارزشمند تاریخی است - انجام نپذیرفت.^۱ در سال ۱۳۸۶ استاد ایرج افشار مقاله‌ای منتشر کرد با عنوان «بیاض صفوی: آداب نامه‌نگاری پادشاهان صفوی به سران سرزمین‌های دیگر (قواره، اندازه، آرایه)»؛ در مقدمه این مقاله استاد از آنجا که طی سی سال هیچ پژوهشگری در بررسی این نسخه، کاری انجام نداده و در آثار صفوی پژوهان نیز اشاره‌ای به آن نبوده است، در صدد برآمد، فوائد مهم این گنجینه را فهرستوار، بیان کند. ایشان خواننده را بشارت داد که چندی دیگر متن حروفی منشآت را به صورت مستقل چاپ کند.

استاد در این مقاله، در بخش نخست، نامه‌های درون این بیاض را چنین دسته‌بندی کرده است: نامه‌ها به سلاطین و پاشایان عثمانی، نامه‌ها به پادشاهان و حکام هندوستان، نامه‌ها به ایروان، نامه به پادشاهان هندوستان، نامه به والیان و امراء ماوراء النهر، نامه به ریس پایا و پادشاهان اروپا و قراردادها و متفرقه‌ها؛ در بخش دوم نیز توصیف نسخه شناسانه اسناد تا آنجا که قرائت آن برای ایشان میسر بوده، ارائه شده است. در پایان مقاله، نمایة ارزشمندی از اصلاحات ارائه شده است.^۲

در سال ۱۳۸۸ خ، استاد ایرج افشار با بحثی درباره یکی از واژه‌های این بیاض، با عنوان «اپلیسیری چه کاغذی و چه واژه‌ای است؟»^۳ در صدد برآمد تا با نشان دادن این واژه در بیاض و مطرح کردن پرسش مذکور، نظر سایر نسخه‌شناسان را دریابد. این پرسش باعث شد تا در ۱۳۸۹ خ، استادان و پژوهشگران نسخه‌شناس همچون

۱. در سال ۱۳۸۰، دکتر مقصودعلی صادقی در مقاله‌ای با عنوان «میزان آگاهی صفویان از نظامهای حکومتی در اروپا» در نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی تبریز، از چند نامه بیاض در تحلیل مقاله خود بهره برده است.

۲. نامه بهارستان، س. ۹-۸؛ ۱۳۸۷-۱۳۸۶، ش. ۱۴-۱۳، ص. ۷۴-۲۳.

۳. نامه بهارستان، س. ۱۰؛ ۱۳۸۸، ش. ۱۵، ص. ۳۶۵.

نژیب مایل هروی،^۱ استاد علامه روضاتی^۲ و پژمان فیروزبخش^۳ بدان پاسخ داده با نمونه‌های دیگری را - که از این واژه در نسخه‌های دیگر دیده بودند - به اشتراک بگذارند. در سال ۱۳۹۴ خ، آقایان دکتر اصغر دادبه و مهدی صدر مصححان کتاب تاریخ کشیکخانه همایون نیز نامه‌های مربوط به سلطان اکبر را با توجه به متن بیاض استخراج و در مقدمه کتاب فوق ذکر کرده‌اند.^۴

استاد ایرج افشار و عده داده بود که متن کامل این بیاض را منتشر می‌کند، اما با فوت ایشان، چنین وعده‌ای محقق نشد.

۲. معرفی بیاضی از مکاتیب عصر صفوی

بیاضی از مکاتیب عصر صفوی، شامل حدود ۲۵۴ نامه و گزارش نامه اداری است که از دوره شاه عباس اول تا شاه سلطان حسین صفوی را در بر می‌گیرد، که بر اساس جدول ذیل تعداد آن قابل تفکیک است:

شاه عباس اول	۱۳ نامه
شاه صفی	۱۶ نامه
شاه عباس دوم	۱۰۰ نامه
شاه سلیمان	۶۴ نامه
شاه سلطان حسین	۶۱ نامه

اهمیت این بیاض افزون بر محتوای تاریخی و ادبی نامه‌ها، در ثبت آرایه‌های

۱. «کاغذ اپلیسری»؛ نامه بهارستان، س ۱۱؛ ۱۳۸۹، ش ۱۶، ص ۲۷۲-۲۷۱.

۲. «کاغذ اکلری (ظ: اکلیسری) در عرض نسخه مورخ ۱۰۸۹ ق»؛ نامه بهارستان، س ۱۱؛ ۱۳۸۹، ش ۱۶، ص ۲۷۳.

۳. «اکلیسر در انجامه یک نسخه پهلوی (کتابت ۱۲۴۷ یزگردی / ۱۲۹۵ ق)»؛ نامه بهارستان، س ۱۱؛ ۱۳۸۹، ش ۱۶، ص ۲۷۴.

۴. نورالدین محمدشیرف کاشانی، تاریخ کشیکخانه همایون، تصحیح اصغر دادبه و مهدی صدری؛ تهران: میراث مکتب، ۱۳۹۴، ص سی و نه تا چهل و پنج.

پیرامونی، اندازه، قواره و حتی شیوه بسته‌بندی نامه‌هast، طوری که این اثر را از کتاب‌های دیوانی دوره صفوی متمایز می‌کند. استاد نجیب مایل هروی بر این باور است که با توجه به اطلاعات نسخه‌شناسی‌ای که در این بیاض ارائه شده، این نسخه در اختیار میرزا سمیعا نویسنده تذكرة الملوك و محمد رفیع انصاری نویسنده دستورالملوک قرار داشته است و آنها اطلاعات خود را درباره نحوه نوشتن اسناد بر اساس این بیاض تکمیل کرده‌اند.^۱

۳. پدیدآور بیاض کیست؟

به گفته استاد افسار این بیاض میراثی است که از حدود سه نسل منشیان یا ثبات‌های متعدد، طی یکصد سال به جای مانده است،^۲ اما به نظر اینجانب آنچه از کل بیاض می‌توان درک کرد، این است که مجموعه را احتمالاً یک نفر گردآوری کرده است؛ بر اساس توصیف نامه‌ها، نویسنده این بیاض خود را در برخی نوشته‌ها معرفی کرده و عبارت کمترین غلامزادگان را به کار برده است. براساس سخن علینقی نصیری، لقب غلامزاده از القابی بوده که در خاندان نصیری رواج داشت.^۳

حال با توجه به اینکه ناظم این بیاض در توصیف یکی از نامه‌ها، خود را کمین غلامزادگان درگاه محمدی حبی منشی‌الممالک معرفی کرده و از عمومی خود نیز با اسم میرزا محمد کاظم یاد کرده است، به نظر نویسنده این سطور، او از خاندان انصاری و تدوین کننده نویسنده بیاض مکاتیب صفوی است. بنابر نامه [۱۱/۱] محمدی حبی نصیری احتمالاً به مقام هنرمندی شاه سلیمان رسیده بود، چرا که به نامه‌ای از شاه عباس اول اشاره دارد که شاه سلیمان به او داده تا او بینند.^۴ در نامه‌های دیگری نیز اشاره به

۱. «کاغذ ابلیسی‌ی»، نامه بهارستان، س ۱۱، ش ۱۶، ص ۲۷۲.

۲. «بیاض صفوی: آداب نامه‌نگاری پادشاهان صفوی به سران سرزمین‌های دیگر»؛ نامه بهارستان، س ۹-۸.

۳. علینقی نصیری، ص ۲۳.

۴. بیاض مکاتیب عصر صفوی، ص ۴۹.

خود و شاه سلیمان صفوی دارد.^۱ او در زمان شاه سلطان حسین نیز باز به خود اشاره دارد.^۲ در اسناد هلندی‌ها نیز نامی از او به عنوان منشی‌الممالک شاه سلطان حسین موجود است و ظاهراً در ۱۱۲۷ق، فوت کرده است.^۳

محمد یحیی نصیری این بیاض را از زمان شاه عباس دوم شروع به گردآوری می‌کند؛ دلیل آن هم بر این است که او از شاه عباس اول با عنوان نوایب گیتی ستان و از شاه صفوی با عنوان خاقان رضوان مکان یاد کرده است، در حالی که از شاه عباس دوم و شاه سلیمان تحت عنوان حضرت اشرف اعلی ذکر می‌کند.

۴. اهمیت تاریخی بیاضی از مکاتیب عصر صفوی

این بیاض، فارغ از اطلاعات منحصر به فرد نسخه‌آرایی و آرایه‌های پیرامونی نامه‌ها، به لحاظ تاریخی نیز اهمیت زیادی برای تاریخ پژوهان روزگار صفوی دارد و اطلاعات تکمیلی و ذیقیمتی از شاهان صفوی در روابط با شاهان و حکام همچوار، کمپانی‌های تجاری و نیز برخی از رخدادهای داخلی می‌دهد.

اخبار ایلات خراسان و گرگان از جمله تکه و یموت و حتی میزان جمعیت آنها و نیز ایل فیروزکوهی، همچنین نحوه رفتار با سفرا و خدمات در مسیر به آنها از جمله دادن اسب به سفرا و هیئت همراه قریه به قریه، روابط سیاسی با شاهان گورکانی، قلماق‌ها، عادلشاهیان و عثمانی و حتی نفوذ قدرت دولت صفوی در ورارودان و خاندان‌های مختلف اوزبک، مکاتبات با حکام قفقاز، سین‌کیانگ چین و قراقلپاق و همین طور ارتباط با کمپانی‌ها و کشتی‌های تجاری و کشورهای اروپایی، از جمله اطلاعات مهم و دست اول این بیاض است.

می‌توان گفت این مجموعه مستندات، افزون بر حوزه آداب نامه‌نگاری و آرایه‌های

.۱. همان، ص ۲۰۲؛ نامه‌های [۱۳۷]

[۴] و [۵]
۱۳۸

.۲. ویلم فلور، ص ۲۲

پیرامونی، منبع بسیار ارزشمند و به نحوی منحصر به فرد در حوزه تاریخ روابط خارجی صفوی است.

برای آگاهی بیشتر، در جداول ذیل سعی شده، براساس نوع شاهان، خان‌ها و حکام، گزارش‌نامه‌های دریافتی و صادرشده دربار صفوی، تقسیم‌بندی موضوعی صورت گیرید. شایان بیان است در نحوه چینش و ترتیب و تقدیم جداول، نویسنده این مقدمه هیچ رویکرد یا کمیت و کیفیتی را در نظر نگرفته است.

۴/۱. گزارش مکاتبات سیاسی با خان‌های شیبیانی / ابوالخیریان^۱

شماره	نوع سند	ارسال کننده	دریافت کننده	تاریخ قدری
۱	نامه	علماء ماوراء النهر	مردم مشهد	۹۹۷
۲	نامه	ملأ محمد مشکک رستم‌داری	علماء ماوراء النهر	۹۹۷

۴/۲. گزارش مکاتبات سیاسی با جانیان یا خان‌های اشتخارانیه / آسترخانی^۲ هشت‌خانی^۳

شماره	نوع سند	ارسال کننده	دریافت کننده	تاریخ قدری
۱	نامه	شاه صفی	یلنکوش بی	۱۰۵۱
۲	نامه	شاه عباس دوم	سبحان قلی خان	۱۰۶۹
۳	نامه	شاه عباس دوم	عبدالعزیز خان	۱۰۷۰
۴	نامه	سبحان قلی خان	شاه عباس دوم	۱۰۷۲
۵	نامه	شاه عباس دوم	سبحان قلی خان	۱۰۷۲

۱. خاندان شیبیانی بنا به نام جذشان ابوالخیرخان به ابوالخیریان هم معروف هستند. از این خاندان دوازده تن طی صد سال در ماوراء النهر حکمرانی کردند؛ برای اطلاع بیشتر، رک: محمد حکیم خان، ج ۱: ص ۲۷۶-۳۰۳.
۲. جد اعلیٰ آنها جانی خان بن یارمحمد است که در اشتخارخان حکومت می‌کرد و جانشینان او به این نام در حکومت شهره شدند. دوازده نفر از آنها، در ماوراء النهر صدوشصت سال حکومت کردند؛ این سلسله محلی براساس نام جد اعلیٰ خود، به جانیان نیز شهرت دارند. برای اطلاع بیشتر، رک: محمد حکیم خان، ج ۱: ص ۳۰۶-۳۵۲.
۳. از امرای عبدالعزیز خان.

۱۰۷۲	^۱ نظری	شاه عباس دوم	نامه	۶
۱۰۷۲	سیحان قلی خان	شاه عباس دوم	نامه	۷
۱۰۷۳	عبدالعزیز خان	شاه عباس دوم	نامه	۸
۱۰۷۳	عبدالعزیز خان	شاه عباس دوم	نامه	۹
۱۰۷۴	عبدالعزیز خان	شاه عباس دوم	نامه	۱۰
۱۰۷۴	عبدالعزیز خان	شاه عباس دوم	نامه	۱۱
۱۰۷۵	شاه عباس دوم	عبدالعزیز خان	نامه	۱۲
۱۰۷۵	عبدالعزیز خان	شاه عباس دوم	رقمه	۱۳
۱۰۷۵	عبدالعزیز خان	شاه عباس دوم	نامه	۱۴
۱۰۷۵	عبدالعزیز خان	^۲ اعتمادالدوله	نامه	۱۵
۱۰۷۵	شاه عباس دوم	عبدالعزیز خان	نامه	۱۶
۱۰۷۶	^۳ به امرای صفوی	اتالیق عبدالعزیز خان	نامه	۱۷
۱۰۷۶	شاه عباس دوم	عبدالعزیز خان	نامه	۱۸
۱۰۷۶	عبدالعزیز خان	شاه عباس دوم	نامه	۱۹
۱۰۷۶	عبدالعزیز خان	شاه عباس دوم	نامه	۲۰
۱۰۷۶	شاه عباس دوم	عبدالعزیز خان	نامه	۲۲
۱۰۷۷	شاه عباس دوم	قاهر خواجه نقیب	نامه	۲۳
۱۰۷۷	قاهر خواجه نقیب	^۴ اعتمادالدوله	نامه	۲۴
۱۰۷۷	قاهر خواجه نقیب	شاه عباس دوم	فرمان	۲۵
۱۰۷۷	^۵ اعتمادالدوله	قاهر خواجه نقیب	نامه	۲۶
۱۰۷۷	قاهر خواجه نقیب	شاه عباس دوم	نامه	۲۷
۱۰۸۲	^۶ اعتمادالدوله	دیوان یکی بلخ	نامه	۲۸

۱. ایلچی عبدالعزیز خان.

۲. میرزا سید محمد مهدی خان.

۳. میرزا سید محمد مهدی خان اعتمادالدوله، میرزا کوچک صدر، حسینقلی خان قورچی باشی و جمشید خان

قولرآفاسی.

۴. میرزا سید محمد مهدی خان.

۵. شیخ علی خان زنگنه.

۶. میرزا سید محمد مهدی خان.

۱۰۸۲	عبدالعزیز خان	شاه سلیمان	نامه	۲۹
۱۰۸۳	شاه سلیمان	عبدالعزیز خان	رقم	۳۰
۱۰۸۴	سبحان قلی خان	۱ اعتمادالدوله ^۱	نامه	۳۱
۱۰۸۴	عبدالعزیز خان	کیخسرو فتحگچی آقاسی	نامه	۳۲
۱۰۹۱	قاهر خواجه تقیب	شاه سلیمان	نامه	۳۳
۱۰۹۲	عبدالعزیز خان	شاه سلیمان	نامه	۳۴
۱۰۹۳	عبدالعزیز خان	شاه سلیمان	نامه	۳۵
۱۰۹۳	عبدالعزیز خان	شاه سلیمان	نامه	۳۶
۱۰۹۳	عبدالعزیز خان	شاه سلیمان	نامه	۳۷
۱۱۰۷	ولی محمد سلطان و شاهرخ سلطان ^۲	شاه سلطان حسین	حکم همه ساله	۳۸
۱۱۰۷	عبدالرحمان سلطان اوزیک و بیرادران	شاه سلطان حسین	حکم همه ساله	۳۹
۱۱۲۲	عبدالله خان	شاه سلطان حسین	رقم	۴۰
۱۱۲۴	شیخ الاسلام بخارا	شاه سلطان حسین	پروانجه شرف نفاذ	۴۱
۱۱۲۴	محمد بیگ قطعن	شاه سلطان حسین	پروانجه شرف نفاذ	۴۲
۱۱۲۵	نقیب و علماء بلخ	شاه سلطان حسین	حکم شرف نفاذ	۴۳
۱۱۲۵	معصوم اتالیق پناه بخارا	شاه سلطان حسین	پروانجه شرف نفاذ	۴۴
۱۱۲۶	عبدالله خان	شاه سلطان حسین	پروانجه شرف نفاذ	۴۵
۱۱۲۶	اتالیق والی بلخ	شاه سلطان حسین	حکم شرف نفاذ	۴۶
۱۱۲۷	پروانچی بخارا	۳ اعتمادالدوله ^۳	نامه	۴۷
۱۱۲۷	قوش بیگی بخارا	۴ اعتمادالدوله ^۴	نامه	۴۸
۱۱۲۸	۵ محمدقلی بی	شاه سلطان حسین	نامه	۴۹
۱۱۲۸	۶ اعتمادالدوله ^۵	پادشاه بلخ	نامه	۵۰
۱۱۲۸	اتالیق، دیوان بیگی، قوش بیگی بخارا	شاه سلطان حسین	حکم شرف نفاذ	۵۱

۲. پسران عبدالرحمان سلطان اوزیک.

۱. شیخ علی خان زنگنه.

۴. شاه قلی خان زنگنه.

۳. شاه قلی خان زنگنه.

۶. فتحعلی خان داغستانی.

۵. حاکم انخود.

۱۱۲۸	اتالیق، دیوان بیگی، قوش بیگی بلخ	شاه سلطان حسین	حکم شرف نفاذ	۵۲
۱۱۲۸	اتالیق، پروانچی، قوش بیگی بخارا	شاه سلطان حسین	حکم	۵۳
۱۱۲۹	۱ اعتمادالدوله	اتالیق و سایر امرای بلخ	نامه	۵۴

۴. گزارش مکاتبات با خان‌های اشتراخانی او به، شافلان و هرات رود

شماره	نوع سند	ارسال کننده	دریافت کننده	تاریخ قمری
۱	نامه	شاه عباس اول	رستم محمد خان	۱۰۳۴
۲	نامه	شاه عباس اول	رستم محمد خان	۱۰۳۴
۳	نامه	شاه عباس اول	رستم محمد خان	۱۰۳۴
۴	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۲
۵	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۲
۶	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۲
۷	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۳
۸	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۴
۹	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۴
۱۰	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۴
۱۱	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۴
۱۲	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۴
۱۳	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۴
۱۴	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۴
۱۵	نامه	محترجیم خان	شاه عباس دوم	۱۰۷۵
۱۶	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۵
۱۷	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۵
۱۸	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۵
۱۹	نامه	شاه عباس دوم	محترجیم خان	۱۰۷۵

۱۰۷۵	محمد رحیم خان	شاه عباس دوم	نامه	۲۰
۱۰۷۵	محمد رحیم خان	شاه عباس دوم	نامه	۲۱
۱۰۷۶	محمد رحیم خان	شاه عباس دوم	نامه	۲۲
۱۰۷۶	شاه عباس دوم	محمد رحیم خان	اخلاص نامه	۲۳
۱۰۷۶	شاه عباس دوم	محمد رحیم خان	اخلاص نامه	۲۴
۱۰۷۶	شاه عباس دوم	محمد رحیم خان	اخلاص نامه	۲۵
۱۰۷۶	محمد رحیم خان	شاه عباس دوم	نامه	۲۶
۱۰۷۶	عبدالله بیگ فیروز کوهی	شاه عباس دوم	حکم	۲۷
۱۰۷۶	محمد رحیم خان	شاه عباس دوم	نامه	۲۸
۱۰۸۱	عبدالله سلطان ^۱	شاه سلیمان	رقم همه ساله	۲۹
۱۰۸۳	عبدالله سلطان	شاه سلیمان	نامه	۳۰
۱۰۸۳	دین محمد سلطان ^۲	شاه سلیمان	حکم همه ساله	۳۱

۴. گزارش مکاتبات با خانهای قزاق^۳

تاریخ قمری	دربافت کننده	ارسال کننده	نوع سند	شماره
۱۰۷۲	توکل خان بن جهانگیر	شاه عباس دوم	نامه	۱
۱۰۸۵	شاه سلیمان	کچوک سلطان بن کوچم خان	نامه	۲
۱۱۰۱	توکل خان	شاه سلیمان	نامه	۳
۱۱۰۴	تورسن محمد خان ^۴	شاه سلیمان	مفاوضه	۴
۱۱۰۵	توکل خان و تورسن محمد خان ^۵ و فولاد سلطان ^۵	شاه سلیمان	نامه	۵

۱. پسر محمد رحیم خان.

۲. پسر عبدالله خان.

۳. خانات قراقر میان سالهای ۱۴۵۶ تا ۱۸۴۷ میلادی در حدود تقریبی قراقتستان فعلی حضور داشتند؛ آنها جانشین اردولی زرین در منطقه بودند. این خانات در سالهای اوج خود تا دشت قبچاق، قره قالپاقستان، بیشتر ازیکستان کونی و سیردریا تسلط داشت و نیروهایش تا آستراخان و خراسان می تاختند.

۴. برادر توکل خان.

۵. پسر توکل خان.

۴/۵. گزارش مکاتبات با پادشاه شهر ئاواو^۱ ماچین^۲

شماره	نوع سند	ارسال کننده	دریافت کننده	تاریخ قمری
۱	نامه	شاه سلیمان	پادشاه شهر ئاواو	۱۰۹۳
۲	نامه	اعتضادالدوله ^۳	وزیر شهر ئاواو	۱۰۹۳
۳	نامه	ناظر بیوتات	وزیر شهر ئاواو	۱۰۹۳

۴/۶. گزارش مکاتبات با والی قلماق^۴

شماره	نوع سند	ارسال کننده	دریافت کننده	تاریخ قمری
۱	نامه	شاه عباس دوم	دایجین خان	۱۰۶۹
۲	حکم شرف نفاذ	شاه سلیمان	نظمحمد بیگ ^۵	۱۱۰۳
۳	نامه	شاه سلیمان	جاندار حسب بیگ والی قلماق	تاریخ ندارد
۴	احکام	شاه سلیمان	سرکارای قلماق	تاریخ ندارد
۵	احکام شرف نفاذ	شاه سلیمان	دوربی بیگ ^۶	تاریخ ندارد
۶	طفرا	شاه سلطان حسین	والی قلماق	۱۱۱۱
۷	طفرا	شاه سلطان حسین	والی قلماق	۱۱۱۱
۸	نامه	اعتضادالدوله ^۷	نظمحمدود بیگ	۱۱۱۳

۴/۷. گزارش مکاتبات با والی قراقچاپا^۸

شماره	نوع سند	ارسال کننده	دریافت کننده	تاریخ قمری
۱	نامه	شاه سلطان حسین	والی قراقچاپا	۱۱۲۵
۲	حکم	شاه سلطان حسین	ایشیم خان برادر والی	۱۱۲۵

۱. احتمالاً باید شهر اورمیجه در کشور چین باشد. ۲. منظور از ماچین منطقه سین‌کیانگ چین است.

۳. شیخ علی خان زنگنه.

۴. نام طایفه اویرات است که به کلمه نیز معروفند؛ آنها غولان شرقی هستند؛ برای اطلاعات بیشتر، رک: رنه گروسم، ص ۷۸۶.

۵. عمهزاده ابوکه خان والی قلماق.

۶. محمد مومون خان شاملو.

۷. پسر نظر محمود بیگ.

۸. قراقچاپا جمهوری مستقلی در روسیه است؛ برای اطلاعات بیشتر، رک: یادداشت‌های آخر کتاب.

۱۱۲۵	^۱ عائب سلطان	شاه سلطان حسین	حکم	۳
۱۱۲۵	^۲ شیخ سعید عزیزان	شاه سلطان حسین	حکم	۴

۴. گزارش مکاتبات با عرب شاهیان خانان خیوه

تاریخ قمری	دربافت کننده	ارسال کننده	نوع سند	شماره
۱۰۵۰	^۳ اسفندیار خان	شاه صفوی	نامه	۱
۱۰۵۱	اسفندیار خان	میرزا تقی اعتماد الدوّله	نامه	۲
۱۰۵۸	^۴ ابوالغازی خان	شاه عباس دوم	نامه	۳
۱۰۷۰	ابوالغازی خان	شاه عباس دوم	نامه	۴
۱۰۷۱	شاه عباس دوم	ابوالغازی خان	اخلاص نامه	۵
۱۰۷۱	ابوالغازی گرای خان	شاه عباس دوم	نامه	۶
۱۰۷۱	ابوالغازی گرای خان	شاه عباس دوم	نامه	۷
۱۰۷۲	ابوالغازی گرای خان	شاه عباس دوم	نامه	۸
۱۰۷۳	ابوالغازی گرای خان	شاه عباس دوم	نامه	۹
۱۰۷۴	ابوالغازی گرای خان	شاه عباس دوم	نامه	۱۰
۱۰۷۴	^۵ انوشه خان	شاه عباس دوم	تعزیت نامه	۱۱
۱۰۷۴	^۶ بیگقلی	شاه عباس دوم	نشان	۱۲
۱۰۷۶	انوشه خان	شاه عباس دوم	نامه	۱۳
۱۰۷۶	شاه عباس دوم	انوشه خان	نامه	۱۴
۱۰۷۶	انوشه خان	شاه عباس دوم	نامه	۱۵
۱۰۷۶	بیگقلی ایناق	شاه عباس دوم	نامه	۱۶

۲. شیخ الاسلام قراقلباق.

۴. پسر اسفندیار خان والی اورگنج.

۶. ایناق انوشه خان.

۱. پسر ایشیم خان.

۳. والی اورگنج.

۵. پسر ابوالغازی گرای خان.

۱۰۷۶	قوش بیگی ^۱	شاه عباس دوم	حکم	۱۷
۱۰۸۱	انوشه خان	اعتمادالدوله	نامه	۱۸
۱۰۸۲	انوشه خان	شاه سلیمان	نامه	۱۹
۱۰۸۲	ایناقان انوشه خان	اعتمادالدوله	نامه	۲۰
۱۰۹۱	بیگ قلی	شاه سلیمان	حکم	۲۱
۱۰۹۱	بیگ قلی	۲ اعتمادالدوله	نامه	۲۲
۱۰۹۵	انوشه خان	شاه سلیمان	نامه	۲۳
۱۱۰۰	ارنگ محمد خان ^۳	شاه سلیمان	مفاوضه	۲۴
۱۱۰۰	ارنگ محمد خان	۴ اعتمادالدوله	نامه	۲۵
۱۱۰۷	الع بیگ ^۵	شاه سلطان حسین	حکم مقززی	۲۶
۱۱۰۸	موسى سلطان چنگیزی ^۶	شاه سلطان حسین	حکم	۲۷
۱۱۱۳	شاه نیاز خان	شاه سلطان حسین	نامه	۲۸

۴/۹. گزارش مکاتبات با خانهای تاتار کریمه

شماره	نوع سند	ارسال کننده	دربافت کننده	تاریخ قمری
۱	نامه	شاه عباس اول	غازی گرای خان (دوم)	۱۰۱۵
۲	نامه	شاه سلیمان	سلیمان گرای خان	۱۰۹۸

۴/۱۰. گزارش مکاتبات سیاسی با عثمانی‌ها

شماره	نوع سند	ارسال کننده	دربافت کننده	تاریخ قمری
۱	نامه	ستان پاشا چغال اوغلی	حاتم بیگ اردوبادی	۱۰۱۲
۲	نامه	ستان پاشا چغال اوغلی	حاتم بیگ اردوبادی	۱۰۱۲
۳	نامه	شاه عباس اول	سلطان مراد چهارم	۱۰۳۲

۱. شیخ علی خان زنگنه.

۲. شیخ علی خان زنگنه.

۴. پسر انوشه خان.

۶. پسر رحمن قلی چنگیزی.

۱. ایلچی انوشه خان.

۲. پسر انوشه خان.

۵. پسر حاجم خان چنگیزی.

نامه	شاه صفی	مفتی خواندگار	تاریخ
۵	شاه صفی	مصطفی پاشا وزیر اعظم	۱۰۴۷
۶	شاه صفی	بیرام پاشا وزیر ثانی	۱۰۵۰
۵	شاه عباس دوم	مصطفی پاشا	۱۰۵۲
۶	مصطفی پاشا	شاه عباس دوم	۱۰۵۲
۷	شاه عباس دوم	مصطفی پاشا	۱۰۵۳
۸	اعتماد الدوله ^۱	حسین پاشا	۱۰۸۴
۹	شاه سلیمان	مصطفی پاشا	۱۱۰۱

۴/۱۱. گزارش مکاتبات با عادلشاہیان هند

شماره	نوع سند	ارسال کننده	دربافت کننده	تاریخ قمری
۱	نامه	شاه صفی	سلطان محمد عادلشاہ	۱۰۴۶

۴/۱۲. گزارش مکاتبات با گورکانیان هند

شماره	نوع سند	ارسال کننده	دربافت کننده	تاریخ قمری
۱	عريضه	حسن خان شاملو	سلطان خرم	۱۰۴۰
۲	نامه	حسن خان شاملو	آصف خان ^۲	۱۰۴۰
۳	حکم	شاه صفی	صفدر خان	۱۰۴۵
۴	فتح نامه	شاه صفی	صفدر خان	۱۰۴۵
۵	نامه	شاه صفی	سلطان بلاغی	۱۰۴۸
۶	نامه	شاه صفی	سلطان بلاغی	۱۰۴۸
۷	نامه	شاه صفی	سلطان بلاغی	۱۰۴۹
۸	اخلاص نامه	سلطان بلاغی	شاه عباس دوم	۱۰۵۲
۹	نامه	شاه عباس دوم	سلطان بلاغی	۱۰۵۲

۲. وزیر اعظم سلطان خرم.

۱. شیخ علی خان زنگنه.

پیشگفتار

سی و نه

نامه	صفدر خان ایلچی	عیاسلى خان ^۱	۱۰۵۲
نامه	سلطان خرم	شاه عیاس دوم	۱۰۵۶
نامه	شاه عیاس دوم	سلطان مراد بخش	۱۰۶۸
نامه	شاه عیاس دوم	سلطان بلاغی	۱۰۷۰
نامه	شاه عیاس دوم	سلطان بلاغی	۱۰۷۰
اخلاص نامه	سلطان بلاغی	شاه عیاس دوم	۱۰۷۲
نامه	شاه عیاس دوم	سلطان بلاغی	۱۰۷۲
اخلاص نامه	سلطان بلاغی	شاه عیاس دوم	۱۰۷۴
نامه	شاه عیاس دوم	سلطان بلاغی	۱۰۷۴
نامه	شاه عیاس دوم	شاه عیاس دوم	۱۰۷۴
نامه	اورنگزیب	شاه عیاس دوم	۱۰۷۴
حکم	شاه عیاس دوم	تریت خان	۱۰۷۵
حکم	شاه عیاس دوم	تریت خان	۱۰۷۶
فرمان	شاه عیاس دوم	تریت خان	۱۰۷۶
حکم	شاه عیاس دوم	تریت خان	۱۰۷۶
حکم	شاه عیاس دوم	حسین خان گرز سردار	۱۰۷۶
رقمه	شاه عیاس دوم	اورنگزیب	۱۰۷۶
حکم	شاه عیاس دوم	تریت خان	۱۰۷۶
اخلاص نامه	سلطان بلاغی	شاه عیاس دوم	۱۰۷۶
نامه	شاه عیاس دوم	سلطان بلاغی	۱۰۷۷
نامه	شاه سلیمان	سلطان بلاغی و پسرش سلطان خسرو	۱۰۷۸
نامه	سلطان بلاغی	اعتمادالدوله ^۲	۱۰۷۹
نامه	اعتمادالدوله ^۳	سلطان بلاغی	۱۰۷۹

۱. شیخ علی خان زنگنه.

۲. بیگلربیگی خراسان.

۳. شیخ علی خان زنگنه.

رقم تعزیت	شاه سلیمان	سلطان خسرو	تاریخ
۳۲	شاه سلیمان	سلطان خسرو	۱۰۸۱
۳۳	شاه سلیمان	سلطان خسرو	۱۰۸۱
۳۴	ابوالقاسم دیوان بیگی	خسرو سلطان	۱۰۸۳
۳۵	شاه سلیمان	سلطان معظم ^۱	۱۰۸۹
۳۶	شاه سلیمان	سلطان معظم	۱۰۹۷
۳۷	اعتمادالدوله ^۲	محمدحسن خان ^۳	۱۰۹۷
۳۸	ناظر بیویات	محمدحسن خان	۱۰۹۷
۳۹	اعتمادالدوله ^۴	محمدخان ^۵	۱۰۹۷
۴۰	اعتمادالدوله ^۶	فیاض خان ^۷	۱۰۹۸
۴۱	شاه سلیمان	سلطان اکبر ^۸	۱۰۹۸
۴۲	اعتمادالدوله ^۹	سلطان اکبر	۱۰۹۸
۴۳	شاه سلیمان	سلطان اکبر	۱۰۹۸
۴۴	شاه سلیمان	سلطان اکبر	۱۰۹۹
۴۵	شاه سلیمان	سلطان اکبر	۱۰۹۹
۴۶	شاه سلیمان	سلطان اکبر	۱۱۰۰
۴۷	شاه سلیمان	سلطان اکبر	۱۱۰۲
۴۸	شاه سلطان حسین	سلطان اکبر	۱۱۰۷
۴۹	شاه سلطان حسین	سلطان اکبر	۱۱۰۹
۵۰	شاه سلطان حسین	سلطان اکبر	۱۱۱۰
۵۱	شاه سلطان حسین	سلطان اکبر	۱۱۱۰

۱. پسر او زنگزیب.

۲. شیخ علی خان زنگنه.

۳. طبیب سلطان معظم.

۴. شیخ علی خان زنگنه.

۵. وزیر سلطان اکبر.

۶. ناظر سلطان اکبر.

۷. شیخ علی خان زنگنه.

۸. پسر او زنگزیب.

۱۱۱۰	سلطان اکبر	شاه سلطان حسین	رقصه	۵۲
۱۱۱۱	سلطان اکبر	شاه سلطان حسین	رقصه	۵۳
۱۱۱۱	سلطان اکبر	شاه سلطان حسین	رقصه	۵۴
۱۱۱۲	سلطان اکبر	شاه سلطان حسین	طغرا	۵۵
۱۱۱۲	سلطان اکبر	شاه سلطان حسین	طغرا	۵۶
۱۱۲۵	سلطان مغلن	شاه سلطان حسین	نامه	۵۷
۱۱۲۵	سلطان فخر سیر ^۱	شاه سلطان حسین	نامه	۵۸
۱۱۲۹	سلطان فخر سیر	شاه سلطان حسین	نامه	۵۹

۴/۱۳. گزارش مکاتبات سیاسی با شاهان و حکام اروپایی

شماره	نوع سند	ارسال کننده	دریافت کننده	تاریخ قمری
۱	نامه	شاه عباس اول	پادشاه انگلیس	۱۰۳۸
۲	نامه	شاه صفی	پادشاه قوستان ^۲	۱۰۴۷
۳	نامه	پادشاه انگلیس	شاه عباس دوم	۱۰۵۴
۴	منشور	شاه عباس دوم	ملکزاده انگلیس	۱۰۷۴
۵	عربیله	والی ولنديس و زيربادات ^۴	شاه عباس دوم	۱۰۷۷
۶	نامه	شاه عباس دوم	والی ولنديس	۱۰۷۷
۷	نامه	شاه سليمان	پادشاه انگلیس	۱۰۸۴
۸	نامه	شاه سلطان حسین	پادشاه وندیک ^۵	۱۱۰۸

۱. پسر سلطان عظیم الدین.

۲. فردیک سوم دوک هولشتاین.
۳. منظور هولشتاین ایالتی شمالی در امپراتوری مقدس روم بود که اکنون بخشی از ایالت شلسویگ - هولشتاین در آلمان است.

۴. ولنديس شامل نواحی سوماترا و بنتگال است. ولنديس زيربادات در مقابل بالاباد بود که شامل نواحی سیلان (سیریلانکا)، لاکدیو، مالدیو و سقوطره بود. این مناطق زیر فرمان هلنندیان بود؛ برای اطلاع بیشتر، رک: عبدالحسین نوائی (۱۳۶۰)، ص ۲۹۴.

۵. وندیک همان جمهوری ونیز است؛ برای اطلاع بیشتر، رک: عبدالحسین نوائی (۱۳۶۳)، ص ۱۶۱.

۱۱۰۸	پادشاه وندیک	شاه سلطان حسین	نامه	۹
۱۱۰۸	والی کبیر وندیک	شاه سلطان حسین	نامه	۱۰
۱۱۰۸	پادشاه پر تگال	شاه سلطان حسین	نامه	۱۱
۱۱۰۸	پادشاه فرانسه	شاه سلطان حسین	نامه	۱۲

۴. گزارش مکاتبات با کمپانی‌ها و کشتی‌های تجاری

شماره	نوع سند	ارسال کننده	دریافت کننده	تاریخ قمری
۱	عهدنامه	شاه عباس اول	تجار انگلیسی	۱۰۲۶
۲	عهدنامه	شاه صفی	تجار انگلیسی	۱۰۳۸
۳	نامه	شاه عباس دوم	کمپانی انگلیس	۱۰۵۴
۴	پروانجه شرف نفاذ	شاه سلیمان	کرnelios اسپیلمان والی بتاویا ^۱	۱۰۹۵
۵	نامه	شاه سلیمان	مدبران امور ولنديس	۱۱۰۱
۶	حکم شرف نفاذ	شاه سلطان حسین	دنه راتون دهنه روئنا و نره حاکم گوه	۱۱۰۷
۷	حکم شرف نفاذ	شاه سلطان حسین	فرنسیسکو پرسیلوا جنال کشتی پرنگال	۱۱۰۷
۸	حکم شرف نفاذ	شاه سلطان حسین	جنال هوگلی و بمبای و مدرس پتن	۱۱۰۸
۹	حکم	شاه سلطان حسین	جنال انگلیس و حاکم هوگلی و بمبای و مدرس پتن	۱۱۰۸
۱۰	حکم	شاه سلطان حسین	حاکم گوه	۱۱۰۸
۱۱	نامه	اعتماد الدله ^۲	به جنال کشتی و عساکر پرنگال	۱۱۰۸
۱۲	حکم شرف نفاذ	شاه سلطان حسین	سردار جنال وندیک	۱۱۰۸
۱۳	حکم	شاه سلطان حسین	کیستان ولنديس	۱۱۰۹
۱۴	نامه	شاه سلطان حسین	ولمون او سورن سرکرده بتاویا	۱۱۱۳
۱۵	نامه	اعتماد الدله ^۳	حاکم گوه	۱۱۳۰

۱. آندونزی کنونی؛ برای اطلاعات بیشتر، رک: فلور (۱۳۷۱)، ص ۹.

۲. فتحعلی خان داغستانی.

۳. میرزا محمد طاهر وحید قزوینی.

۴/۱۵. گزارش احکام حکومتی

شماره	نوع سند	صادر کننده	موضوع	تاریخ قمری
۱	پروانجه	شاه عباس اول	بخشن مالیات شعبابافان تا سه سال	۱۰۰۸
۲	پروانجه	شاه عباس اول	در باب تخفیف مال و جهات عراق	۱۰۱۱
۳	رقم	شاه عباس دوم	مهدی قلی بیگ ^۱	۱۰۵۶
۴	رقم	شاه عباس دوم	مهدی قلی بیگ ^۲	۱۰۵۶
۵	حکم	شاه عباس دوم	امیر چله	۱۰۶۶
۶	نامه	ناظر بیوتات	افتخار خان ^۳	۱۰۷۶
۷	احکام شرف نفاذ	شاه سلیمان	حکام کج و مکران	۱۰۸۳
۸	رقعه	شاه سلیمان	صفی قلی خان ^۴	۱۰۹۲
۹	حکم همه ساله	شاه سلطان حسین	ابوسعید سلطان و سایر اولاد محمدامین خان	۱۱۰۷
۱۰	حکم همه ساله	شاه سلطان حسین	موسى سلطان و سایر فرزندان رحمت قلی سلطان	۱۱۰۸
۱۱	حکم	شاه سلطان حسین	خواجه محمدحسین جدیدالاسلام ^۵	۱۱۰۸
۱۲	نامه	اعتماد الدوّلہ ^۶	شیخ الاسلام	۱۱۲۸

۴/۱۶. موارد متفرقه

۱. سفرایی که به ماوراء النهر رفتند؛
۲. توضیح گریگوری ارمنی درباره والی وندیک و پادشاه بزرگ وندیک؛
۳. القاب دین محمد خان ولد نور محمد خان چنگیزی والی مرو نسا در ارقام و احکام؛
۴. القاب بدر الزمان بیگم صبیه ولی محمد سلطان پسر حمزه سلطان چنگیزی؛
۵. کتابت به ریس پاپا (۴ مورد)؛
۶. گزارش نامه بدون تاریخ؛

۱. ایشیک آقاسی باش حرم.

۲. حاکم ری.

۳. کلاتر سایق جولاوه اصفهان.

۴. فتحعلی خان داغستانی.

۵. خان سامان.

۶. کلاتر سایق جولاوه اصفهان.

۵. وقایع نویسان و منشیان؛ مشاغل دیوانی

در ساختار اداری صفوی، دو شغل است که با بحث انشاء، نامه‌نگاری و فعالیت‌های مرتبط دیوانی ارتباط مستقیم دارد؛ نخست منشی‌الممالک و دیگری واقعه‌نویس / مجلس نویس؛ که در این پیشگفتار سعی شده اطلاعات کاملی درباره آن دو ارائه شود.

۵/۱. منشی‌الممالک

منشی‌الممالک از اصحاب دفترخانه همایون^۱، از مقربان و محرم نوشتежات پادشاهی و خدمت شبانه‌روزی، لازمه این شغل بزرگ بود؛^۲ همه مکاتبات رسمی با او و در دارالإنشاء^۳ توسط منشیان مجلس همایون^۴ انجام می‌پذیرفت. تا اوایل روزگار شاه طهماسب از این شغل با عنوان انشاء ممالک و منشی دیوان اعلیٰ یاد شده است.^۵ منشی دیوان اعلیٰ در ساختار دیوانی اهمیت داشته است، چرا که قاضی احمد حسینی قمی مرگ او را ذکر کرده است.^۶

در منابع متقدم صفوی از منشی خاصه شریفه -که ائمۀ مجلس خاص و محرم حرم و القاب مقرب‌الحضره و ائمۀ الدوله داشت- یاد شده است.^۷ نوشنّ تفصیل وقایع دربار و ارسال آن برای شاهزادگان صفوی که در سایر شهرها حاکم بودند، و تا دوره شاه طهماسب سابقه داشت،^۸ ظاهراً از وظایف اصلی او بوده است. باید توجه داشت که او را نمی‌توان منشی‌الممالک در نظر گرفت و این همان منصبی است که بعدها به واقعه‌نویس تغییر پیدا کرد.

از سال ۹۳۱ ق، خطاب منشی‌الممالک اعطاء شد.^۹ منشی خاصه شریفه و بعدها

۱. یوسف واله (۱۳۸۲)، ص ۳۴۷؛ محمد‌حسن مستوفی، ص ۱۰۰.

۲. اسکندریگ منشی، ج ۱: ص ۲.

۳. میرزا سمیعا، ص ۸۰.

۴. اسکندریگ منشی، ج ۱: ص ۱۷۲.

۵. قاضی احمد قمی، ج ۱: ص ۵۹۰؛ ج ۲: ص ۸۱۶؛ اسکندریگ منشی، ج ۱: ص ۱۶۷؛ ج ۲: ص ۷۲۳؛ محمد منجم یزدی، ص ۱۴۵.

۶. قاضی احمد قمی، ج ۱: ص ۲۶۳.

۷. افوشته‌ای نطنزی، ص ۳۰-۲۹.

۸. قاضی احمد قمی، ج ۱: ص ۴۱۰.

۹. خوزانی اصفهانی (۱۳۹۸)، ص ۳۲.

منشی‌الممالک از روزگار شاه طهماسب از مشاغل مهم دربار بوده است^۱ و تا پیش از شکل‌گیری شغل واقعه‌نویس و زیردستان او، همه مکاتبات رسمی حکومتی وظيفة او بود و زیر نظر او کارها تو سط منشیان مجلس همایون^۲ انجام می‌پذیرفت و در دفترخانه همایون^۳ پیگیری‌ها صورت می‌گرفت؛ آنچه تو سط او و زیردستانش - عمدتاً تا روزگار شاه عباس اول - انجام می‌یافتد، عبارت بود از:

۵/۱۱. تهیه فرمان‌ها و نامه‌های شاه

پاسخ نامه‌هایی که برای فرمان‌روایان و شاهان سایر حکومت‌ها از زیان شاه نوشته می‌شد، با او بود.^۴ معمولاً پاسخ نامه‌هایی که برای شاهان سایر کشورها ارسال می‌شد تو سط منشی‌الممالک یا منشیان طراز اول دربار نوشته می‌شد، که آنان افزون بر نشر فاخر، از اشعار خودشان نیز در درون نامه بهره می‌بردند و سعی می‌کردند افزون بر نشان دادن قدرت قلم بر غنای نامه شاهی بیفزایند. در این موارد از انشاء قاضی جهان قزوینی،^۵ میرزا کافی منشی‌الممالک،^۶ حاتم بیگ اردوبادی،^۷ میرزا عبدالحسین خان اردوبادی منشی‌الممالک،^۸ میرزا محمد طاهر وحید قزوینی^۹ نمونه‌هایی را در منابع مهم این دوره می‌توان یافت.

۱. اسکندریگ منشی، ج ۱: ص ۱۷۲.

۲. علینقی نصیری، ص ۵۱.

۳. علینقی نصیری، ص ۵۱.

۴. در باب شیوه تهیه نامه برای شاهان سایر کشورها، بوداق منشی قزوینی نوشته است: «...، هر گاه به سلاطین روم و هند و مواراء‌النهر مکتوبی که نوشته می‌شد، منشیان بلاخت شعار در مجلس حاضر می‌شدند، و فقرات را منظوم و مثور مسُوَّده می‌کردند. چون به اصلاح پادشاه حمیده صفات مشرف می‌شد به تحریر در می‌آوردند، و به نوعی صورت اتمام می‌یافتد که دیباچه کلام سخن طرازان عالم می‌گشت...»؛ بوداق منشی قزوینی، ص ۱۴۵؛ همچنین برای اطلاع بیشتر، رک: خواندمیر، ج ۴: ص ۵۰۴؛ افوشتاهی نظری، ص ۴۱۶، ۴۴۴، ۴۶۹؛ قاضی احمد قمی، ج ۱: ص ۱۵۸، ۲۰۶؛ خوزانی اصفهانی (۱۳۹۸)، ص ۱۲، ۴۸۷؛ همو، (۲۰۱۶)، ج ۱: ص ۴۶۷؛ میرزا بیگ جنابدی، ص ۳۶۷، ۸۷۶؛ ابوالمفاحر حسینی، ص ۶۱.

۵. قاضی احمد قمی، ج ۱: ص ۳۶۵. ۶. خوزانی اصفهانی، (۱۳۹۸)، ص ۲۵۴.

۷. خوزانی اصفهانی، (۲۰۱۶)، ج ۱: ص ۱۸۲.

۸. خواجه‌گی اصفهانی، ص ۲۶۸؛ ابوالمفاحر حسینی، ص ۱۷۹-۱۷۸.

۹. وحید قزوینی، ص ۴۸۴.

۵/۱/۲. نوشتن فتحنامه‌ها

عموماً پس از هر جنگ فتحنامه‌هایی نوشته و به ولایات و شهرها ارسال می‌شد^۱ و به عنوان انعام به افراد مختلف داده می‌شد تا به نقاط تعیین شده در کشور ببرند؛ یکی از این فتح نامه‌ها سهم منشی‌الممالک بود و او نیز این اختیار را داشت تا برای کمک به یکی از کارکنانش که نیاز مالی داشت، کار را به وی واگذار کند و برای ارسال نامه او را به شاه معرفی نماید.^۲

۵/۱/۳. قرائت نامه‌ها و احکام سلطانی

نامه‌های واردہ به دربار^۳ و احکام افرادی را که شاه، جدیداً منصوب کرده بود^۴ او به آواز بلند در حضور شاه قرائت می‌کرد.

۵/۱/۴. نوشتن فرمان‌ها،^۵ پروانچه‌ها^۶ و احکام و ارقام شاهی^۷

۱. خواندمیر، ج ۴: ص ۲۵۱۴؛ ابراهیم امینی، ص ۳۴۸؛ قاضی احمد قمی، ج ۱: ص ۱۸۶، ۲۷۱، ۱۹۰، ۲۸۲؛ ج ۲: ص ۷۴۰؛ خوزانی اصفهانی (۱۳۹۸) ص ۹۶، ۱۰۱، ۳۸۰؛ محمد منجم یزدی، ص ۳۶۵؛ میرزا بیگ جنابدی، ص ۱۶۷؛ ۵۴۳؛ ۲۴۳؛ ابوالمفاخر حسینی، ص ۱۱۷، ۴۷.

۲. عالم‌آی شاه اسماعیل، ص ۳۳۷.

۳. عالم‌آی شاه اسماعیل، ص ۷۱.

۴. زان شاردن، ج ۵: ص ۱۶۷۴.

۵. شاردن توصیف خود را از نمونه یک فرمان در سفرنامه‌اش نوشته است: فرمان روی یک کاغذ دراز به طول دو پا و نیم و به عرض سیزده یا چهارده شست دست با آب طلا و رنگ آبی و سرخ و مشکی نوشته شده و من کلماتی را که در فرمان با آب طلا نوشته شده با حروف بزرگ نوشته‌ام، و عبارات و جملاتی را که در متن با حروف رنگین است، میان دو قلاب جا داده‌ام. این نکته نیز گفتنی است که در تمام فرمان‌ها و نامه‌های پادشاه و اعتبارنامه‌ها و گذرنامه‌ها که به نام خدا آغاز می‌شود نام خدا را با آب طلا می‌نویستند. اگر اسم پیغمبر یا امام در میان آید با رنگ آبی، و نام شاه را با رنگ سرخ می‌نویستند، اما اگر در مکتوبی نام خدا و اسم آنها درج نشده باشد، نام پادشاه را با آب طلا می‌نویستند؛ همچنین اگر پادشاه بالاصله بعد از نام خدا باید هر دو نام را با آب طلا می‌نگارند. منشیان فرمان‌های شاه را با خط ریز و ظرفی، چنان‌که با مرکب می‌نویستند با آب طلا می‌نگارند. برای تهیه آب طلا، ورقه‌های بسیار نازک طلا را محکم و مددت زیاد روی سنگ مرمر می‌سایند، سپس با یک قلم موی ظرفی، گرد طلا را جمع‌آوری می‌کنند، و همچنان که در نوشتمن، مرکب را به کار می‌برند از آن استفاده می‌کنند، برای نوشتن به رنگ‌های مختلف تقریباً همین روش معمول است. منشیان در به کاربردن رنگ‌های مختلف چنان‌چیره‌دست و ماهرند که گونی نامه را با قلم مو نقاشی کرده‌اند، و با قلم نوشته نشده است (ج ۱: ص ۳۶۲)؛ نقش زیر فرمان را نشان یا علامت یا امضاء می‌گویند، و تقریباً تمام

در این موارد منشیان، القاب^۸ افراد را بر اساس دستور شاه در درون متن نامه‌ها اضافه می‌کردند و شاه نیز براساس برخی قابلیت‌های افراد القاب را اعطاء می‌کرد.^۹ انتخاب نوع القاب با منشی‌الممالک بود.^{۱۰}

پادشاهان اسلامی در فرمان‌هایی که صادر می‌کنند چنین نشان و علامت می‌گذارند، و آن را به طور کلی طغرا می‌گویند. این کلمه از زبان عبری گرفته شده، و در آن زبان نیز دارای همین معنی است، و می‌توان گفت نشان و علامتی است که نام و عنوان پادشاه مقندر مطلق العنانی با حروف درشت بر آن نقش شده است. بنابراین طغرا غیر از ارقام و رمزهایی است که ما در مواردی به کار می‌بریم، و آن شامل اولین حرف اسم یا اضافی ماست. به منشی فرمان همچنین به کسی که در طرح آن مهارت بسیار ذارد گزارنده طغرا یا طغرانگار می‌گویند. حروف طغرا ترتیب یافته، اما در اصل حرف‌ها با اسلوب و مهارتی خاص چنان همسان آذین یافته که به صورت قطب‌نمای کشته می‌نماید. سراسر طغرا با حروف رنگین نوشته شده، تنها کلمات خداوند جهان، که من فرمان علی الاتیاع ترجمه کرده‌ام با حروف زرین می‌باشد. و اصل عبارتی که من خداوند جهان آورده‌ام صاحب قرآن است (ج: ۳۶۴)؛ فرمان‌ها با خط زرین سرخ، آبی، سیاه، که دنباله حروف با نقوشی زیبا پایان یافته بر کاغذهای بزرگ نوشته می‌شود. این فرامین چنان ظریف و هنرمندانه نگاشته می‌شود که چنان می‌نماید آنها را با قلم مو نقش بسته‌اند. (ج: ۴۰۲)

۶. شاه اسماعیل دوم در ۹۸۴ق، مقرر کرد تا ارکان دیوان یک متن مقدماتی با خط و مهر خود تهیه کنند و سپس به منشی‌الممالک اطلاع دهند که پروانجه بنویسد؛ پس از آن منشی‌الممالک آن را به ارکان دولت می‌سپارد تا برای آن طغرا بنگارد. پس از آن دوات دار و حسین بیگ لیل، سند را مهر می‌کرد و به ارکان دولت عرضه می‌داشت. دوات دار و لیل، حق‌الشعی می‌گرفتند اما حق وصول وجه دیگری (دوشلک) یا قبول هدیه اعم از تقاضی یا جنسی نداشتند و غیر از آن دو کسی مزد دریافت نمی‌کرد؛ برای اطلاع بیشتر، رک: افوشهای نظری، ص: ۴۰.

۷. خواندمیر، ج: ۴؛ ص: ۲۲۸، ۳۶۵، ۴۷۷؛ افوشهای نظری، ص: ۴۵۸؛ قاضی احمد قمی، ج: ۱؛ ص: ۲۲۸، ۴۰۷؛ ج: ۲۶۶؛ ۹۵۷؛ خوزانی اصفهانی (۱۳۹۸) ص: ۶، ۲۰۰، ۴۵۳، ۵۱۶؛ میرزا بیگ جنابدی، ص: ۵۶۱.

۸. شاردن القاب، عناوین و تعارفاتی را که در اقسام نامه‌نگاری اعم از مکاتبات رسمی و جدی، واقع‌نویسی، و نامه‌نگاری به کار برده می‌شد، بسیار پردازنه دارتر و سنجیده‌تر از جملات و کلماتی که در تعارفات زبانی به کار می‌رود، دانسته است؛ او با توجه به این موضوع به کتابی اشاره دارد که در آن عناوین و روش نگارش کلیه مراسلاتی که به صاحبان مناصب و مشاغل مختلف از صنعتگر گرفته تا شاه نوشته می‌شود، درج شده است. او از این کتاب با عنوان ترشیل یاد می‌کند که منشیان و نامه‌نویسان، آن قواعد و عناوین را به کار می‌برند (ج: ۲؛ ص: ۷۷۲).

۹. اسکندریگ منشی، ج: ۲؛ ص: ۸۷۶.

۱۰. محمد رفیع انصاری، ص: ۷۰.

۵/۱۵. تهیه پاسخ نامه‌های ارکان حکومت و حاکمان سایر شهرها

افزون بر تهیه پاسخ حکام شهرها و ولایات، نوشنی فرمان‌های معافیت مالیات‌های عمومی با نظارت شاه^۱ و تقریر پاسخ‌های شاه به عرايض مردم و تهیه فرمان‌هایی که شاه مبتنی بر عرايض مردم صادر می‌کرد، با او بود.^۲

در سایر ولایات نیز منشیان - که زیر نظر حکام ولایات کار می‌کردند - ثبت و نوشنی نامه‌ها را بر عهده داشتند.^۳

ویژگی‌های منشیان

منشی شاهی باید سخن‌آفرین و از سخنوران سحرآئین باشد.^۴ او باید به زبان پادشاهان و دستورها و آداب سلاطین جهان و به زبان‌های عربی و ترکی و فارسی آشنا باشد و پس از آنکه به او دستور نگارش نامه داده شد، روش و اصول نامه‌نگاری را بداند. همچنین باید از علم سیاق و قوانین دفترخانه شاهی نیز آگاه باشد و امانت و دیانت در نوشتار خود رعایت کند.^۵

و افرون بر سرعت کتابت که جزو مهارت‌های او قلمداد می‌شود^۶ باید با تقریر شاه، سریعاً بتواند متن نامه را ادبیانه آماده کند.^۷ فن انشاء و نامه‌نگاری را منشیان بزرگ آموزش می‌دادند^۸ همچنین منشیان تازه‌کار نمونه انشاء منشیان بزرگی همچون حاتم بیگ اعتمادالدوله را - که روزگاری منشی بود و قدرت نگارش او طوری بود که عبارات ترکی، فارسی و عربی را به انداز زمانی، بی‌تأمل و تفکر به قلم می‌کشید - به عنوان الگوی نامه‌نگاری برای خود نگاه می‌داشتند.^۹

۱. افونته‌ای نطنزی، ۶۰۲؛ میرزا بیگ جنابدی، ص ۴۰۳، ۲۳۶، ۲۳۰.

۲. ظان شاردن، ج ۳: ص ۱۲۷۴.

۳. محمد منجم یزدی، ص ۵۷۷.

۴. قاضی احمد قمی، ج ۱: ص ۵۲.

۵. علینقی نصیری، ص ۲۰۶.

۶. قاضی احمد قمی، ج ۱: ص ۴۷۸.

۷. عالم آرای شاه اسماعیل، ص ۱۴۳؛ قاضی احمد قمی، ج ۱: ص ۱۰۲.

۸. قاضی احمد قمی، ج ۲، ص ۸۱۶.

۹. محمد منجم یزدی، ص ۵۰۹.

به نوشته نصیری، از ابتدای تشکیل صفوی، شغل منشی‌الممالک در خاندان نصیری اردوبادی قرار داشت و حتی اشاره دارد که بخشناسی از عواید او از داروغگی اردوباد تأمین می‌شد و لقب سنتی منشی‌الممالک همراه با بالارث و استحقاق قید می‌شد.^۱

افزون بر نوشته نصیری، سوابق این خاندان در دارالانشاء صفوی - که در منابع صفوی از آنان یاد شده است - نیز این نکته را تأیید می‌کند؛ آنان از نسل خواجه نصیرالدین طوسی هستند.^۲ از جمله جد اعلای این خاندان خواجه عقیق منشی اردوبادی است که از اردوباد نزد شاه اسماعیل اول آمد و منظور نظر شاه قرار گرفت. او نخستین کسی است که قلم بر طغرای فرمان‌های شاهی گذاشت و طغرای پادشاهان سابق را تغییر داد - طوری که تا اواخر صفوی نیز جریان داشت.^۳ شاه اسماعیل منصب جلیل‌القدر انشاء را به وی داده و او نیز سال‌ها در خدمت شاه انجام وظیفه می‌کرد.^۴

طبق گفته علینقی نصیری افول جایگاه منشی‌الممالک، از زمانی است که مجلس‌نویس و مستوفی خاصه در دیوان شکل گرفتند.^۵ نصیری دلیل تضعیف مقام منشی‌الممالک را در افزونی املاک خاصه دانسته است که در نتیجه این افزونی مجلس‌نویس نقش بیشتری ایفا می‌کند چون بیشتر مکاتبات مربوط به املاک خاصه با واقعه‌نویس بود، در حالی که پیش از آن منشی‌الممالک این مکاتبات را انجام می‌داد. نصیری می‌گوید که شاه عباس اول منصب مجلس‌نویسی را به وجود آورد، زیرا دیوان مرسم، پاسخ دادن به بسیاری از شکایات و استناد را که به دست شاه می‌رسید، پیش از حد طول می‌داد.^۶

کاهش نقش منشی‌الممالک در اواخر سلطنت صفوی، به حدی بود که در مجلس

۱. علینقی نصیری، ص ۵۲.

۲. اسکندر بیگ منشی، ج ۲: ص ۷۲۲.

۳. علینقی نصیری می‌نویسد شکل طغرای احکام در ابتدای شکل‌گیری صفوی به شکل گل سرخ بود؛ ص ۵۲.

۴. قاضی احمد قمی، ج ۲: ص ۹۳۱. اسکندر بیگ منشی، ج ۲: ص ۷۲۳.

۵. علینقی نصیری، ص ۵۱.

بهشت آئین،^۱ جایگاهی نازلی پیدا کرده بود و مناصبی همچون مستوفی خاصه، که تا پیش از آن پائین‌تر از او می‌نشستند، بالاتر از او قرار گرفتند و او در سمت راست مجلس بهشت آئین و پائین‌تر از وزیر اصفهان می‌نشست.^۲ انصاری جای او را بعد از وزیر حلال نوشته است.^۳ او در مجالس بهشت آئین تاج بی‌طومار مندیل پیچیده بر سر می‌گذاشت، اما در زمان شاه سلطان حسین به او طومار نیز داده شد.^۴

آنچه در منابع متأخر صفوی از وظایف منشی‌الممالک یاد شده است، نشان می‌دهد، که در مقایسه با اواسط حکومت شاه عباس اول، جایگاه این شغل به چه میزان پائین آمده است؛ عمدۀ فعالیت او عبارت بودند از:

۱. قرائت نامه پادشاهان و سلاطین و تهیۀ پاسخ نامه؛^۵
۲. ارتباط با سفرا و عرض مطالب آنها به شاه؛^۶

۱. مجلس بهشت آئین، دومن مجمع پس از مجلس جانقی و به نظر می‌رسد، مجلس عمومی بود. مکان ثابتی نداشت و افزون بر دولتخانه مبارکه، در خرگاه ارد و حتی هنگامه جنگ نیز برپا می‌شد. عمدۀ ترین فعالیت آن جشن‌های شاهانه و مهم‌ترین آن تاج‌گذاری و پابوسی شاه، اعطای خلعت، واگذاری مناصب جدید یا تأیید مناصب پیشین بود. تصریم‌گیری درباره جنگ، مراسم عید فطر، دیدار با میهمانان، شاهزادگان خارجی و حکام نواحی، مراسم تهنیت نوروزی، مجالس بزم شاهی و عقد شاهزادگان از جمله مواردی بود که در مجلس بهشت آئین برگزار می‌شد. در مجلس بهشت آئین بزرگان کشوری در دو طرف شاه استقرار می‌یافتد و نشستن افراد و گروه‌ها دارای تقدّم و تأخیر بود؛ این ترتیب در کشیکخانه نیز رعایت می‌شد. اسکندر بیگ منشی، به آئین معهود قزلباش اشاره دارد که ارکان دولت و اعیان حضرت و مقربان بارگاه و ملازمان درگاه هر یک فراخور قدر و منزلت به ترتیب مقرّر در آن حضور دارند. ترتیب و نظم نشستن امرا و بزرگان و نیز جایگاه ایستادن یساوانان صحبت و قورچیان یراق با ایشیک‌آقاسی بود؛ در مراسم عزاداری نیز، اصول مجلس بهشت آئین رعایت می‌شد؛ برای اطلاع بیشتر، رک: بوداق منشی قزوینی، ص ۲۴۵-۲۴۶؛ عالم‌آرای شاه اسماعیل، ص ۱۴۶؛ اسکندر بیگ منشی، ج ۱: ص ۹۹، ۳۰۷، ۳۵۲؛ ج ۲: ص ۴۳۴، ۳۸۴، ۴۹۱، ۵۰۶؛ میرزا بیگ جنابذی، ص ۶۴۷، ۶۲۳، ۶۰۹، ۴۵۷، ۳۳۲؛ افوشه‌ای نظری، ص ۴۵۷؛ میرزا بیگ جنابذی، ص ۷۱۵، ۷۲۱، ۷۴۷؛ محمد منجم یزدی، ص ۳۱۳، ۱۴۰، ۳۷۷؛ قاضی احمد قمی، ج ۱: ص ۱۷۰، ۲۱۱، ۴۲۱، ۳۹۲، ۲۲۶؛ قاضی احمد قمی، ج ۲: ص ۶۲۸، ۶۹۰، ۸۰۲، ۸۲۸، ۸۷۰؛ خواجه‌گی اصفهانی، ص ۴۰؛ ژان شاردن، ج ۳: ص ۱۲۸۸-۱۲۸۷، ۱۲۹۴-۱۲۹۶؛ حید قزوینی، ص ۳۴۷، ۳۴۱؛ محمدابراهیم نصیری، ص ۳۳، ۵۶؛ محمددرفع انصاری، ص ۲۷۳، ۵۶؛ محمددرفع انصاری، ص ۲۴؛ علیقه‌ی نصیری، ص ۵۱.
۲. همان، ص ۷۱.
۳. محمددرفع انصاری، ص ۷۱.
۴. همان، ص ۷۰.
۵. همان، ص ۷۰.